

B I B L I O T H E C A
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
T E V B N E R I A N A

BT 2035

CONSILIATORES TEVBNERIANI

GIAN BIAGIO CONTE
JAMES DIGGLE
DONALD J. MASTRONARDE
FRANCO MONTANARI
HEINZ-GÜNTHER NESSELRATH
DIRK OBBINK
OLIVER PRIMAVESI
MICHAEL D. REEVE
RICHARD J. TARRANT

ATHENAEVS NAVCRATITES
DEIPNOSOPHISTAE

VOLVMEN IV.A
LIBRI XII–XV

EDIDIT
S. DOUGLAS OLSON

DE GRUYTER

ISBN 978-3-11-055853-1
e-ISBN (PDF) 978-3-11-056741-0
ISSN 1864-399X

Library of Congress Control Number: 2019936569

Bibliographic information published by the Deutsche Nationalbibliothek

The Deutsche Nationalbibliothek lists this publication in the Deutsche Nationalbibliografie;
detailed bibliographic data are available on the Internet at <http://dnb.dnb.de>.

© 2019 Walter de Gruyter GmbH, Berlin/Boston

Greek font: Orthos by Ralph Hancock
Printing: Hubert & Co. GmbH & Co. KG, Göttingen

www.degruyter.com

HOC VOLVMINE CONTINENTVR

Praefatio VII

Liber XII 1

Liber XIII 82

Liber XIV 191

Liber XV 297

Epitome

Liber XII 379

Liber XIII 419

Liber XIV 461

Liber XV 499

PRAEFATIO

This is the final text-volume of my edition of Athenaeus, but the first to be published. Some brief prefatory remarks about the organization and conception of the project are accordingly in order. More extensive comments will be found at the beginning of Volume I, which should be published within the next few years.

When Kaibel produced his Athenaeus at the end of the 19th century, many of the fragmentary authors the text preserves had not been carefully edited in independent editions. This is no longer the case, and my sense of my readership, and thus my goals with this edition, are accordingly different from his. Modern standard editions of ancient texts have many substantial advantages. They also tend, however, to conceal their own fragile character, by presenting a much better text than the one that has been transmitted to us by the ancient authorities. The fragmentary comic poets in the monumental Kassel–Austin *Poetae Comici Graeci*, for example, are uniformly metrical, but only due to the aggressive, often brilliant efforts of modern editors. Put another way, when one reads e.g. comic fragments preserved by Athenaeus in *PCG*, one generally reads something other than what the manuscripts present, and the authority of the edition is such that that difference tends in practice to be elided. This problem is compounded by the fact that texts such as Kaibel’s Athenaeus attempt to accomplish two different tasks simultaneously, both faithfully representing the source author and offering the best possible version of the quoted text. My edition abandons the latter goal, in large part because this can now be done in a philologically responsible manner, as it could not 100 years ago. My assumption throughout is that users of a critical edition today likely come to Athenaeus not so much because they want to read the material he preserves, but because they want to know how he preserves it. I therefore take it for granted that such readers will have access on the one hand to works such as *PCG* and the Kannicht–Radt edition of the tragic poets, and on the other hand to a translation such as my own Loeb (which presents improved modern versions of embedded material throughout). My text of Athenaeus, by con-

trast, offers something much closer to what the manuscripts preserve; to the extent I have improved the text, this has been by attempting to reconstruct what the common ancestor of A and the *Epitome* manuscripts may have read, not the precise version of the material that Athenaeus himself had in the 2nd century CE (a problematic target in any case), much less what the original authors wrote long before that. My apparatus, meanwhile, is keyed to and to some considerable extent dependent on the standard modern critical editions of quoted sources, and shows how the text in question is generally printed today and why. I assume that readers interested in further modern conjectures, or in alternative readings in other ancient authorities, will consult the critical apparatuses of those editions. As a consequence, this is not a superficially easy text of Athenaeus or of the material he preserves, often in highly problematic form. Instead, my edition is designed to require and reward careful, engaged critical reading and thus — in conjunction with the other sources noted above — to allow a full appreciation of the extraordinary material that has been passed on to us here.

Kaibel believed that the *Epitome* of Athenaeus was made directly from A, and he accordingly reported alternative readings only from C or E, and never from both. As a consequence, it is impossible to tell from Kaibel's apparatus when a reported reading in an *Epitome* manuscript represents that tradition as a whole and when it is eccentric. By contrast, I report *Epitome* readings fully, and also present a text of the *Epitome* itself in a second fascicle (thus simultaneously replacing Peppink). Kaibel also ignored later witnesses to the text (D B M P Q) and accordingly assigned large numbers of readings to Musurus that are in fact the product of a rich, cumulative 15th-century reception of Athenaeus. He also appears to have paid only passing and fitful attention to the early printed editions, giving many conjectures e.g. to Schweighäuser that belong to earlier scholars. My edition attempts to improve these aspects of the text as well. Readers should note that I cite the late non-*Epitome* manuscripts only when they disagree with A. Nor do I attempt to catalogue the countless wild errors and misguided conjectures in these manuscripts, most of which make no substantial contribution to my project as I have con-

ceived it. As for the *Epitome*, I similarly disregard alternative readings in either C or E that are patently wrong or unhelpful when the other manuscript agrees with A.

Final proofs of this portion of my edition were read in Freiburg, Germany, a place I have come to love not only for its University, its Institute of Advanced Study, and the many friends we have made here, but for its vineyards and lakes, in one of which I have just been swimming this morning. Full acknowledgements and thanks will appear in Volume I. Volume IV, along with everything to follow, is dedicated to my beautiful, sweet wife Rachel, who changed my life.

Freiburg, Germany
30 August 2019

IB

[1] ἄνθρωπος εἶναι μοι Κυρηναῖος δοκεῖς,

510a

κατὰ τὸν Ἀλέξιδος Τυνδάρεων (fr. 241), ἑταῖρε Τιμόκρατες·

κάκει γὰρ ἂν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἓνα καλῆ,

πάρεισιν ὀκτωκαίδεξ' ἄλλοι καὶ δέκα

5 ἄρματα, συνωρίδες πεντεκαίδεκα·

τούτοις δὲ δεῖ σε τάπιτήδει' ἐμβαλεῖν,

ὥστ' ἦν κράτιστον μὴδὲ καλέσαι μὴδένα.

5

κάμοι δ' ἦν κράτιστον σιωπᾶν καὶ μὴ ἐπὶ τοσούτοις | προειρημέ- 510b
νοις ἕτερα προστιθέναι. ἀλλ' ἐπεὶ πάνυ λιπαρῶς ἡμᾶς ἀπαιτεῖς καὶ

10 τὸν περὶ τῶν ἐπὶ τρυφῇ διαβοήτων γενομένων λόγον καὶ τῆς
τούτων ἡδυπαθείας· [2] ἢ γὰρ ἀπόλαυσις δήπου μετ' ἐπιθυμίας
πρῶτον, εἶτα μεθ' ἡδονῆς. καίτοι Σοφοκλῆς γε ὁ ποιητῆς (test.
80e; cf. Pl. R. 329b–c) τῶν ἀπολαυστικῶν εἰς ὧν, ἵνα μὴ κατηγορή

15 τὰς τῶν ἀφροδισίων ἀπολαύσεις φήσας ἀσμένως ἀπηλλάχθαι
αὐτῶν ὥσπερ τινὸς δεσπότη. ἐγὼ δὲ φημι καὶ τὴν τοῦ Πάριδος
κρίσιν ὑπὸ τῶν | παλαιότερων πεποιῆσθαι ἡδονῆς πρὸς ἀρετὴν 510c
οὐσαν σύγκρισιν· προκριθείσης οὖν τῆς Ἀφροδίτης (αὕτη δ' ἐστὶν
ἡδονή) πάντα συνεταράχθη. καὶ μοι δοκεῖ καὶ ὁ καλὸς ἡμῶν
20 Ξενοφῶν (*Mem.* 2.1.21–34) τὸν περὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὴν Ἀρετὴν
μῦθον ἐντεῦθεν πεπλακέναι· κατὰ γὰρ τὸν Ἐμπεδοκλέα (31 B
128.1–7 D.–K.)·

οὐδέ τις ἦν κείνοισιν Ἄρης θεὸς οὐδὲ Κυδοιμὸς

οὐδὲ Ζεὺς βασιλεὺς οὐδὲ Κρόνος οὐδὲ Ποσειδῶν,

25 ἀλλὰ Κύπρις βασίλεια.

τὴν οἱ γ' εὐσεβέεσσιν ἀγάλμασιν ἱλάσκονται,

510a Eust. p. 1148.32–4 = IV.195.14–196.1 | 510b–d Eust. p. 1261.42–5 = IV.587.15–588.2

4 ὀκτωκαίδεξ' C E M P Eust. Mus : ὀκτωκαίδεκα A || 5 συνωρίδες A : καὶ
συνωρίδες C E : καὶ ξυνωρίδες Eust. : συνωρίδες <τε> Musurus || 6 τάπιτήδει' E
Eust. Mus : τάπιτήδεια A C || 12 εἶτα ^{lm}A^{mg} C E : ἔπειτα A || 13 ἀπο-
λαυστικῶν γε A : γε om. C E || 18 οὖν C E : γοῦν A || 26 ἱλάσκοντα A :
ἱλάσκοντο Porph. *Abst.* 2.20

γραπτοῖς δὲ ζῳοῖσι μύροισι τε δαιδαλεόδομοις 5
 σμύρνοις τ' ἀκρήτου θυσίαις λιβάνου τε θυώδους
 ξανθῶν τε σπονδᾶς μελίτων ρίπτοντες ἐς οὔδας.

καὶ Μένανδρος δ' ἐν Κιθαριστῇ (*Kith. fr. 5 Koerte*) περί τινος
 μουσικευομένου λέγων φησί· || 5

511a φιλόμουσον εἶν' αὐτὸν πάνυ
 ἀκούσματ' εἰς τρυφήν τε παιδεύεσθ' αἰεῖ.

[3] (*Dioscurid. fr. XXVIII Weber*) καίτοι τινές φασι κατὰ φύσιν
 εἶναι τὴν ἡδονὴν ἐκ τοῦ πάντα ζῶα δεδουλῶσθαι ταύτη, ὥσπερ
 οὐχὶ καὶ δειλίας καὶ φόβου καὶ τῶν ἄλλων παθημάτων κοινῶς μὲν 10
 ἐν ἅπασιν ὄντων, παρὰ δὲ τοῖς λογισμῶ χρωμένοις ἀποδοκιμαζο-
 μένων. τὸ οὖν ἡδονὰς διώκειν προπετῶς λύπας ἐστὶ θηρεύειν·
 διόπερ Ὀμηρος (cf. *Il. 14.292–360*) ἐπονείδιστον βουλόμενος ποιῆ-
 σαι τὴν ἡδονὴν καὶ τῶν θεῶν φησι τοὺς μεγίστους οὐδὲν ὑπὸ τῆς
 511b σφετέρας | ὠφελείσθαι δυνάμεως ἀλλὰ τὰ μέγιστα βλάπτεσθαι 15
 παρενεχθέντας ὑπ' αὐτῆς· ὅσα μὲν γὰρ ἀγρυπνῶν Ζεὺς ἐφρόντιζεν
 ὑπὲρ τῶν Τρώων, ταῦτ' ἀπώλεσε μεθ' ἡμέραν ὑφ' ἡδονῆς κρατη-
 θείς. καὶ Ἄρης ἀλκιμώτατος ὢν ὑπὸ τοῦ ἀσθενεστάτου Ἡφαίστου
 συνεποδίσθη καὶ ὠφλεν αἰσχύνην καὶ ζημίαν ἐκδοὺς ἑαυτὸν ἔρωσιν
 ἀλογίστοις· φησὶ γοῦν πρὸς τοὺς θεοὺς, ὅτ' ἦλθον αὐτὸν θεασόμε- 20
 νοι δεδεμένον (*Od. 8.329–32*)·

οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν· |
 511c ὥς καὶ νῦν Ἡφαιστος ἐὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα, 330
 ὠκυτότον περ ἐόντα θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 χωλὸς ἐὼν, τέχνησι· τὸ καὶ ζῳάγρι' ὀφέλλει. 25

οὐδεῖς (*Chamael. fr. [53] Martano*) δὲ λέγει τὸν Ἀριστείδου βίον
 ἡδὺν ἀλλὰ τὸν Σμινδυρίδου τοῦ Συβαρίτου καὶ τὸν Σαρδαναπάλ-
 λου. καίτοι κατὰ γε τὴν δόξαν, φησὶν ἐν τῷ Περὶ Ἡδονῆς Θεό-
 φραστος (*fr. 551 Fortenbaugh*), οὐχ ὁμοίως λαμπρὸς ἐστίν, ἀλλ'
 οὐκ ἐτρέφηνεν ὥσπερ ἐκείνοι· οὐδὲ τὸν Ἀγησιλάου τοῦ Λακεδαι- 30
 μονίων βασιλέως ἀλλὰ μάλλον, εἰ ἔτυχε, τὸν Ἀνάνιος οὕτως

1 δὲ A : τε Porph. *Abst. 2.20* || 2 σμύρνοις A : σμύρνης M P Mus et Porph.
Abst. 2.20 || 6 εἶν' Schweighäuser : εἶναι A || 7 ἀκούσματ' A : ἀκούομεν
 Wilamowitz : ἡκούσατ' Kaibel | αἰεῖ A : αἰεί B M P Mus || 16 ὁ Ζεὺς A : ὁ om.
 C E || 18 ὁ Ἄρης A : ὁ om. C E || 25 ζῳάγρι' A : μοιχάγρι' Hom.

- ἀοράτου κατὰ | τὴν δόξαν ὄντος, οὐδὲ τὸν τῶν ἡμιθέων τῶν ἐπὶ 511d
 Τροίας ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον <τόν> τῶν νῦν. καὶ τοῦτ' εἰκότως· ὁ
 μὲν γὰρ ἀκατάσχευος καὶ καθάπερ ἀνεύρετος ἦν οὐτ' ἐπιμιξίας
 οὔσης οὔτε τῶν τεχνῶν διηκριβωμένων, ὁ δὲ πᾶσιν ἐξηρτυμένος
 5 πρὸς ῥαστώνην καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ πρὸς τὰς ἄλλας διαγω-
 γάς. [4] Πλάτων δ' ἐν τῷ Φιλήβῳ (65c-d) φησὶν· ἡδονὴ μὲν γὰρ
 ἀπάντων ἀλαζονίστατον. ὡς δὲ λόγος, καὶ ἐν ταῖς ἡδοναῖς ταῖς
 10 περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἃ δὴ μέγιστα δοκοῦσιν εἶναι, καὶ | τὸ ἐπιορκεῖν 511e
 συγγνώμην εἴληφε παρὰ θεῶν, ὥσπερ καθάπερ παίδων τῶν
 ἡδονῶν οὐδὲ τὸν λογισμὸν κεκτημένων. ἐν δὲ τῷ ὀγδόῳ τῆς Πολι-
 τείας (559a-c) ὁ αὐτὸς Πλάτων πρότερος ὑπέδειξε τὸ ὑπὸ τῶν
 Ἐπικουρείων θρυλούμενον, ὅτι τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσι φυσικαὶ
 <καὶ ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ φυσικαὶ> μὲν, οὐκ ἀναγκαῖαι δέ, αἱ δὲ οὔτε
 15 φυσικαὶ οὔτε ἀναγκαῖαι, γράφων οὕτως· “ἄρ' οὖν οὐχὶ ἡ τοῦ
 φαγεῖν μέχρις ὑγιείας καὶ εὐεξίας καὶ αὐτοῦ σίτου καὶ ὄψου ἀναγ-
 511f καίος ἂν εἴη; ἡ μὲν γέ | που τοῦ σίτου κατ' ἀμφοτέρα ἀναγκαῖα, ἥ
 τε ὠφέλιμος ἥ τε παύσαι ζῶντας δυνατή;” “ναί.” “ἡ δὲ ὄψου, εἴ
 πῇ τινα ὠφέλειαν πρὸς εὐεξίαν παρέχεται;” “πάνυ μὲν οὖν.” “τί
 20 δαί; ἡ πέρα τούτων καὶ ἀλλοίων ἐδεσμάτων ἢ τοιούτων ἐπιθυμία,
 δυνατὴ δὲ κολαζομένη ἐκ νέων πολλῶν ἀπαλλάττεσθαι, καὶ 512a
 βλαβερὰ μὲν σώματι, || βλαβερὰ δὲ ψυχῇ πρὸς τε φρόνησιν καὶ
 πρὸς τὸ σωφρονεῖν, ἅρα γε ὀρθῶς καὶ ἀναγκαῖα ἂν καλοῖτο;”
 “ὀρθότατα μὲν οὖν.” [5] Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ Περὶ
 Ἡδονῆς (fr. 55 Wehrli = fr. 39 Schütrumpf) τάδε λέγει· οἱ τύραννοι
 25 καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν ἀγαθῶν ὄντες κύριοι καὶ πάντων εἰληφότες
 πείραν τὴν ἡδονὴν προκρίνουσι μεγαλοψυχότερας ποιούσης τῆς
 ἡδονῆς τὰς τῶν ἀνθρώπων φύσεις· ἅπαντες γοῦν οἱ τὴν ἡδονὴν

512b-c cf. Ael. VH 4.22

1 τὴν C E : om. A || 2 <τόν> τῶν Meineke : τὸν pro τῶν Kaibel || 8 ἃ δὴ
 μέγιστα A C E : αἱ δὴ μέγιστα Pl. || 9 ὥσπερ A C E : ὡς Pl. || 9-10 τῶν
 ἡδονῶν οὐδὲ τὸν λογισμὸν A : τῶν ἡδονῶν οὐδὲ τὸν λογισμὸν C E : τῶν ἡδονῶν
 νοῦν οὐδὲ τὸν ὀλίγιστον Pl. || 12 Ἐπικουρείων M P Mus : Ἐπικουρίων A
 13 suppl. Kaibel ex ^{lm}A^{mg} ὅτι τῶν ἡδονῶν αἱ μὲν φυσικαὶ καὶ ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ
 κτλ. cf. D.L. 10.149 || 15 σίτου καὶ ὄψου A : σίτου τε καὶ ὄψου Pl.
 18 ὠφέλειαν A : ὠφέλιαν Pl. || 18-19 τί δαί A : τί δὲ Pl. || 22 πρὸς A : om.
 Pl. | καὶ A : οὐκ Pl. || 23 ἐν τῷ M P Mus : ἐκ τῶν A || 25 τῶν A C E : πάντων
 Kaibel

τιμώντες καὶ τρυφᾶν προηρημένοι μεγαλόψυχοι καὶ μεγαλοπρε-
 512b πεῖς εἰσιν, ὡς Πέρσαι καὶ | Μῆδοι· μάλιστα γὰρ τῶν ἄλλων
 ἀνθρώπων τὴν ἡδονὴν οὗτοι καὶ τὸ τρυφᾶν τιμῶσιν ἀνδρεϊότατοι
 καὶ μεγαλοψυχότατοι τῶν βαρβάρων ὄντες· ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν
 ἡδεσθαι καὶ τὸ τρυφᾶν ἐλευθέρων, ἀνίησι γὰρ τὰς ψυχὰς καὶ αὖξει, 5
 τὸ δὲ πονεῖν δούλων καὶ ταπεινῶν· διὸ καὶ συστέλλονται οὗτοι καὶ
 τὰς φύσεις. καὶ ἡ Ἀθηναίων πόλις, ἕως ἐτρύφα, μεγίστη τε ἦν καὶ
 μεγαλοψυχοτάτους ἔτρεφεν ἄνδρας· ἀλουργῇ μὲν γὰρ ἡμπίσχοντο
 ἱμάτια, ποικίλους δ' ὑπέδυνον χιτῶνας, κορύμβους δ' ἀναδούμενοι |
 512c τῶν τριχῶν χρυσοὺς τέττιγας περὶ τὸ μέτωπον καὶ τὰς κόμας 10
 ἐφόρουν· ὀκλαδίας τε αὐτοῖς δίφρους ἔφερον οἱ παῖδες, ἵνα μὴ
 καθίζοιεν ὡς ἔτυχε· καὶ τοιοῦτοι οἱ τὴν ἐν Μαραθῶνι νικήσαντες
 μάχην καὶ μόνον τὴν τῆς Ἀσίας ἀπάσης δύναμιν χειρωσάμενοι.
 καὶ οἱ φρονιμώτατοι δέ, φησί, καὶ μεγίστην δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ
 ἔχοντες μέγιστον ἀγαθὸν τὴν ἡδονὴν εἶναι νομίζουσι, Σιμωνίδης 15
 (PMG 584) μὲν οὕτωςι λέγων·

τίς γὰρ ἄδονᾶς ἄτερ θνη-
 τῶν βίος ποθινὸς ἢ ποί-
 α τυραννίς; |
 512d τᾶσδ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζηλωτὸς αἰών, 20

Πίνδαρος (fr. 126) <δὲ> παραινῶν Ἰέρωνι τῷ Συρακοσίῳ ἄρχοντι·

μηδ' ἀμαύρου (φησί) τέρψιν ἐν βίῳ· πολὺ τοι
 φέριστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

καὶ Ὅμηρος (cf. *Od.* 9.5–8) δὲ τὴν εὐφροσύνην καὶ τὸ εὐφραίνεισθαι
 τέλος φησὶν εἶναι χαριέστερον, ὅταν δαιτυμόνες μὲν αἰδοῦ ἀκουά- 25
 ζωνται, παρὰ δὲ πληθῶσι τράπεζαι. τοὺς δὲ θεοὺς φησιν (e.g. *Il.*

512b–c Eust. p. 1282.36–7 = IV.663.10–13

2 τῶν ἄλλων A : πάντων C E || 3 τὸ τρυφᾶν A : τὴν τρυφὴν C E || 4 μεγα-
 λοψυχότατοι, i.e. μεγαλοψυχό^{tc} C B : μεγαλοψυχό^{tc} E : μεγαλοψυχότεροι, i.e.
 μεγαλοψυχό^{tp} A | βαρβάρων A : ἀνθρώπων C E || 7 μὲν post ἕως prae. C E
 9 ὑπέδυνον A C E Eust. : ἐνέδυνον Ael. || 10 κόμας A C E Eust. : κόρρας Birt
 12 οὗτοι ἦσαν οἱ τοιοῦτοι οἱ (v.ll.) A C E : τοιοῦτοι δὲ ὄντες Ael. : οὗτοι ἦσαν
 οἱ τοιοῦτοι delevi : οἱ τοιοῦτοι del. Kaibel : τοιοῦτοι ἦσαν οἱ Wilamowitz | ἐν
 delendum est || 17 ἄδονᾶς A C E : ἄδονῆς A* || 17–18 θνητῶν A C E : θνατῶν
 Stephanus || 21 <δὲ> addidi || 22 μηδ' C E : μηδὲ A

- 6.138) εἶναι ρεία ζώνοντας — τὸ δὲ ρεία ἐστὶν ἀπόνως — ὥσπερ ἐνδεικνύμενος ὅτι μέγιστόν ἐστι τῶν κακῶν ἢ περὶ τὸ ζῆν ταλαιπωρία καὶ ὁ πόνος· | [6] διόπερ καὶ Μεγακλείδης (*FHG* iv.443-4) 512e
ἐπιτιμᾷ τοῖς μεθ' Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ποιηταῖς ὅσοι περὶ
5 Ἑρακλέους εἰρήκασιν ὡς στρατοπέδων ἡγήετο καὶ πόλεις ἤρει· ὃς μεθ' ἡδονῆς πλείστης τὸν μετ' ἀνθρώπων βίον διετέλεσε, πλείστας μὲν γυναῖκας γήμας, ἐκ πλείστων δὲ λάθρα παρθένων παιδοποιήσάμενος· εἴποι γὰρ ἂν τις πρὸς τοὺς οὐ ταῦτα παραδεχομένους· “πόθεν, ὦ οὔτοι, τὴν περὶ τὰς ἐδωδὰς αὐτῷ σπουδὴν ἀνατίθετε, ἢ
10 πόθεν παρήλθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ τῆς λοιβαίας κύλικος | μηδὲν ὑπολείπεσθαι, εἰ μὴ τὰ περὶ τὰς ἡδονὰς ἐδοκίμαζεν; ἢ διὰ 512f
τί τὰ θερμὰ λουτρὰ τὰ φαινόμενα ἐκ τῆς γῆς πάντες Ἑρακλέους φασὶν εἶναι ἱερά, ἢ διὰ τί τὰς μαλακὰς στρωμνὰς Ἑρακλέους κοίτας εἰώθασι καλεῖν, εἰ κατεφρόνει τῶν ἡδέως ζώντων;” τοῦτον οὖν, φησὶν, οἱ νεώτεροι κατασκευάζουσιν ἐν ληστοῦ σχήματι μόνον
15 περιπορευόμενον ξύλον ἔχοντα καὶ λεοντὴν καὶ τόξα· καὶ ταῦτα πλάσαι πρῶτον Στησίχορον τὸν Ἱμεραῖον (*PMG* 229). || καὶ Ξάνθος 513a
δ' ὁ μελοποιός (*PMG* 699) πρεσβύτερος ὢν Στησιχόρου, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ, ὡς φησιν ὁ Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ περιτίθησι τὴν στολὴν ἀλλὰ τὴν Ὀμηρικὴν. πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρέστειαν καλουμένην. Ἀντισθένης (*fr.* 110 *Decleva Caizzi* = *SSR* V A 127) δὲ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι φάσκων προσέθηκε τὴν ἀμεταμέλητον. [7] (*Dioscurid.* *fr.* XVIII *Weber*) ὁ δὲ παρὰ Ὀμήρῳ
25 Ὀδυσσεὺς ἡγεμῶν δοκεῖ γεγενῆσθαι Ἐπικούρῳ τῆς πολυθρυλήτου ἡδονῆς, ὥσπερ φησὶν (*Od.* 9.5-11)· |

- οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνά δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ
30 ἥμενοι ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι

512f Eust. p. 1279.6-8 = IV.650.12-15 | 513a Eust. p. 1261.46-7 = IV.588.4

513a-b Eust. p. 1612.30 = i.319.6

4 ποιηταῖς A : om. C E, fort. ut glossa delendum || 14 τῶν ἡδέως ζώντων A C E : fort. τοῦ ἡδέως ζῶειν || 15 οἱ νεώτεροι C E : ἕτεροι δὲ τῶν μάλιστα νεωτέρων Eust. : οἱ νέοι ποιηταῖ A || 24 παρὰ τῷ Ὀμήρῳ A : τῷ om. C E B 28 ὅταν εὐφροσύνη A, cf. 1.16d : ὅτ' εὐφροσύνη Hom.

σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ χρητῆρος ἀφύσσω
οἶνοχόος παρέχῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι. 10
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

ὁ δὲ Μεγακλείδης φησὶ τὸν Ὀδυσσεά καθομιλοῦντα τοὺς καιροὺς
513c ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ὁμοήθη τοῖς | Φαίαξιν εἶναι τὸ ἀβροδίατον αὐτῶν 5
ἀσπάζεσθαι προπυθόμενον Ἀλκίνου (*Od.* 8.248–9)·

αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε
εἴματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί·

μόνως γὰρ οὕτως ὤθηθι ὦν ἥλπιζε μὴ <ἄν> διαμαρτεῖν. τοιοῦτός
ἐστί καὶ ὁ παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδί (Pi. fr. 43)· 10

ὦ τέκνον, ποντίου θηρὸς πετραίου
χρωτὶ μάλιστα νόον
προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει·
τῷ παρῆντι δ' ἐπαινῆσαις ἐκὼν |
513d ἄλλοτ' ἄλλοῖα φρόνει. 5 15

ὁμοίως φησὶ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰφιγενείᾳ (fr. 307)·

νόει πρὸς ἀνδρὶ σῶμα, πολύπους ὅπως
πέτρα, τραπέσθαι γνησίου φρονήματος.

καὶ Θεόγνις (215)·

πολύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου. 20

(Dioscurid. fr. XIX Weber) εἴσι δ' οἱ φασι ταύτης εἶναι τῆς γνώμης
τὸν Ὅμηρον προτάττοντα τοῦ σπουδαίου βίου πολλάκις τὸν καθ'
ἡδονὴν λέγοντα (*Il.* 4.1–4)·

οἱ δὲ θεοὶ πᾶρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ· μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη | 25

513c–d Eust. p. 1594.28–30 = i.294.37–9

2 παρέχῃσι A : φορέῃσι Hom. || 4 τοὺς καιροὺς A C E : τοῖς καιροῖς Kaibel
5 ὁμοήθη A^{pc} : ὁμοή^θ C E : ὁμοιοήθη A^{ac} : ὁμοήθη A^{rec}. || 6 τοῦ Ἀλκίνου A C
E : τοῦ delevi || 9 <ἄν> add. Kaibel || 17 σῶμα A : χρώμα Reiske | πολύπους
A : πουλύπους Schweighäuser || 19 ὁ Θεόγνις A : ὁ om. C E || 20 πολύπου A
C E : πουλύπου Thgn. et Musurus | πολυπλόκου C E M P Mus : πουλυπλόκου
A

νέκταρ ἐφωνοχόει, τοὶ δὲ χρυσεοὶς δεπάεσσι
 δειδέχατ' ἀλλήλους.

513e

καὶ Μενέλαος δὲ παρ' αὐτῷ φησιν (*Od.* 4.178-9)·

οὐδέ κεν ἡμέας

5 ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε.

καί (*Od.* 9.162 = 557)·

ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·

διόπερ καὶ <ὁ> Ὀδυσσεὺς τρυφήν καὶ λαγνείαν τέλος τοῦ βίου
 παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ τίθεται (*Od.* 9.5-11). [8] διαβόητοι δὲ ἐπὶ τρυφῇ

10 ἐγένοντο πρῶτοι πάντων | ἀνθρώπων Πέρσαι, ὧν καὶ οἱ βασιλεῖς 513f

ἐχείμαζον μὲν ἐν Σούσοις, ἐθέριζον δὲ ἐν Ἑκβατάνοις. κληθῆναι δὲ
 τὰ Σουῶσα φησιν Ἀριστόβουλος (*FGrH* 139 F 18) καὶ Χάρης (*FGrH*
 125 F 11) διὰ τὴν ὠραιότητα τοῦ τόπου· σοῦσον γὰρ εἶναι τῇ
 Ἑλλήνων φωνῇ τὸ κρίνον. ἐν Περσεπόλει δὲ διέτριβον <τὸ> φθινό-

15 πωρον καὶ ἐν Βαβυλῶνι τὸ λοιπὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ μέρος. καὶ οἱ
 Πάρθων δὲ βασιλεῖς ἐαρίζουσι μὲν ἐν Ῥάγαις, χειμάζουσι δ' ἐν

Βαβυλῶνι τὸ λοιπὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ. || καὶ τὸ παράσημον δὲ ὁ ἐπετί- 514a

θεντο τῇ κεφαλῇ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς οὐδ' αὐτὸ ἡρνεῖτο τὴν
 τῆς ἡδυπαθείας ἀπόλαυσιν· κατεσκευάζετο γάρ, ὥς φησι Δίνων

20 (*FGrH* 690 F 25a), ἐκ σμύρνης καὶ τοῦ καλουμένου λαβύζου. εὐώδης
 δ' ἐστὶν ἡ λάβυζος καὶ πολυτιμότερα τῆς σμύρνης. ὁπότε δὲ καὶ

ἀπὸ τοῦ ἄρματος κατῖοι, φησί (*FGrH* 690 F 26), <ὁ> βασιλεὺς, οὔτε
 καθήλλετο ὀλίγου ὄντος ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ ὕψους οὔτε διὰ χειρῶν
 ἐρειδόμενος, ἀλλ' αἰεὶ αὐτῷ χρυσοῦς δίφρος ἐτίθετο, καὶ τούτῳ

25 ἐπιβαίνων κατῆι· καὶ ὁ βασιλέως διφροφόρος εἰς | τοῦτο εἶπετο· 514b
 φυλάσσουσί τε αὐτὸν καὶ τριακόσαι γυναῖκες, ὥς ἱστορεῖ ὁ

514b Eust. p. 1572.48-50 = i.266.35-7

3 ὁ Μενέλαος A : ὁ delevi || 5 τε¹ C E Mus et Hom. : om. A || 8 <ὁ> addidi
 14 διέτριβον C E : διατρίβουσι A | <τὸ> add. Kaibel || 15 lac. intra ἐν
 Βαβυλῶνι et τὸ λοιπὸν stat. Casaubon (<ἐν Ἑκατομπύλῳ δὲ διάγουσι> tent.)
 λοιπὸν B, cf. infra : λείπον A C E || 17 λοιπὸν C B : λείπον A : μέρος. καὶ ...
 τοῦ ἐνιαυτοῦ om. E || 20 εὐώδης A : εὐώδ^δ C E : εὐώδες Kaibel || 21 πολυ-
 τιμότερα C E et Hsch. κ 2618 : πολυτιμότερον A || 22 <ὁ> addidi || 24 αἰεὶ C E
 B M P Mus : αἰεὶ A || 26 τριακόσαι <ἐξήχοντα> Meineke, cf. 13.557b

Κυμαῖος Ἡρακλείδης ἐν πρώτῃ Περσικῶν (FGrH 689 F 1). αὐταὶ δὲ τὰς μὲν ἡμέρας κοιμῶνται, ἵνα νυκτὸς ἐγρηγορώσι, τῆς δὲ νυκτὸς ἄδουσαι καὶ ψάλλουσαι διατελοῦσι λύχνων καιομένων· χρήται δὲ αὐταῖς καὶ παλλακίσιν ὁ βασιλεὺς <...> διὰ τῆς τῶν μηλοφόρων αὐλῆς. ἦσαν δὲ οὗτοι τῶν δορυφόρων καὶ τῷ γένει πάντες Πέρσαι, ἐπὶ τῶν στυράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες, χίλιοι τὸν ἀριθμόν, ἀριστίνδην ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν μυρίων Περσῶν τῶν Ἀθανάτων | καλουμένων. καὶ διτῇ διὰ τῆς τούτων αὐλῆς πεζὸς ὑποτιθεμένων ψιλοταπίδων Σαρδιανῶν ἐφ' ὧν οὐδεὶς ἄλλος ἐπέβαινεν ἢ ὁ βασιλεὺς. ὅτε δὲ εἰς τὴν ἐσχάτην αὐλὴν ἔλθοι, ἀνέβαινεν ἐπὶ ἄρμα, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐφ' ἵππον· πεζὸς δὲ οὐδέποτε ἐωράθη ἔξω τῶν βασιλείων. εἰ δὲ ἐπὶ θήραν ἐξίσι, καὶ αἱ παλλακίδες αὐτῷ συνεζήσαν. ὁ δὲ θρόνος ἐφ' ᾧ ἐχρημάτιζε καθήμενος χρυσοῦς ἦν, ὃν περιειστήκεσαν τέσσαρες κιονίσκοι λιθοκόλλητοι χρυσοῖ, ἐφ' ὧν διετέτατο ἱμάτιον ποικίλον | πορφυροῦν. [9] Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς ἐν τετάρτῳ Βίων (fr. 49 Wehrli) προειπὼν περὶ τῆς Μήδων τρυφῆς καὶ ὅτι διὰ ταύτην πολλοὺς εὐνουχίσαιεν τῶν περικτιόνων, ἐπιφέρει καὶ τὴν παρὰ Μήδων γενέσθαι Πέρσαις μηλοφορίαν μὴ μόνον ὧν ἔπαθον τιμωρίαν ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν δορυφορούντων τρυφῆς εἰς ὅσον ἦλθον ἀνανδρίας ὑπόμνημα· δύναται γάρ, ὡς ἔοικεν, ἡ παράκαιρος ἅμα καὶ μάταιος περὶ τὸν βίον τρυφή καὶ τοὺς ταῖς λόγχαις καθωπλισμένους ἀγύρτας ἀποφαίνειν. καὶ προσελθὼν δὲ γράφει (fr. 51a Wehrli)· τοῖς γοῦν πορίσασί τι αὐτῷ ἡδὺ βρῶμα διδοὺς | ἄθλα τοῦ πορισθέντος οὐχ ἐτέραις ἡδύνων ταῦτα τιμαῖς παρετίθει, πολὺ δὲ μᾶλλον αὐτὸς ἀπέλαυε αὐτῶν νοῦν ἔχων· τοῦτο μὲν γάρ ἐστιν ὁ λεγόμενος,

514c Eust. p. 1057.10 = III.841.9–11 | 514e–f Eust. p. 1484.12–16 = i.148.42–149.1

2 ἵνα νυκτὸς ἐγρηγορώσι A C E : fort. ut glossa delenda || 4 παλλακίσιν vel παλλακαῖς Meineke : πολλακίς A C : πο^{λυ} E | lac. indic. Dobree : fort. ὁ βασιλεὺς <... ὁ βασιλεὺς> || 7 ἀριστίνδην C E M P Mus : ἀριστήδην A 8 Ἀθανάτων C E M P Mus : Ἀσιανατῶν A || 10 ὁ C E : om. A Eust. 11 ἄρμα] τὸ ἄρμα A : ἄρ^μ E : ἄρματος C | ἵππον C E : ἵππου A || 14 περιειστήκεσαν M P Mus : περιϊστήκεσαν A : περιειστήκεισαν C E || 19 μόνον B M P Mus : μόνων A || 21 μάταιος αὐτῶν A : αὐτῶν deleui || 26 ἀπέλαυε scripsi : ἀπολαύειν A : ἀπολαύων Wehrli | νοῦν ἔχων A : νοῦν οὐκ ἔχων 12.529d

- οἶμαι, καὶ Διὸς ἅμα καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος. Χάρης δ' ὁ Μιτυλη-
ναῖος ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Περὶ Ἀλέξανδρον Ἱστοριῶν (*FGrH* 125 F
2), εἰς τοῦτο, φησίν, ἦκον τρυφῆς οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ὥστε
ἔχεσθαι τῆς βασιλικῆς κλίνης ὑπὲρ κεφαλῆς οἴκημά τι πεντάκλι-
5 νον ἐν ᾧ χρυσοῦ πεντακισχίλια | διὰ παντὸς ἔκειτο τάλαντα, καὶ 514f
τοῦτο ἔκαλεῖτο προσκεφάλαιον βασιλικόν· καὶ πρὸς ποδῶν ἕτερον
οἶκημα τρίκλινον οὗ τάλαντα τρισχίλια ἔκειτο ἀργυρίου, καὶ
προσηγορεύετο βασιλικόν ὑποπόδιον. ἦν δ' ἐν τῷ κοιτῶνι καὶ
λιθοκόλλητος ἄμπελος χρυσοῦ ὑπὲρ τῆς κλίνης (τὴν δ' ἄμπελον
10 ταύτην Ἀμύντας φησίν ἐν τοῖς Σταθμοῖς (*FGrH* 122 F 6) καὶ
βότρυας ἔχειν ἐκ τῶν πολυτελεστάτων ψήφων συντεθειμένους) οὐ
μακράν τε ταύτης ἀνακείσθαι || κρατῆρα χρυσοῦν, Θεοδώρου τοῦ 515a
Σαμίου ποίημα. Ἀγαθοκλῆς δ' ἐν τρίτῳ Περὶ Κυζίκου (*FGrH* 472 F
3) ἐν Πέρσαις φησίν εἶναι καὶ <τὸ> χρυσοῦν καλούμενον ὕδωρ, εἶναι
15 δὲ τοῦτο λιβάδας ἐβδομήκοντα καὶ μηδένα πίνειν ἀπ' αὐτοῦ ἢ
μόνον <τὸν> βασιλέα καὶ τὸν πρεσβύτατον αὐτοῦ τῶν παίδων· τῶν
δὲ ἄλλων ἐάν τις πῖνῃ, θάνατος ἢ ζημία. [10] Ξενοφῶν δὲ ἐν ὀγδόῳ
Παιδείας (*Cyr.* 8.8.15–17), ἐχρῶντο, φησίν, ἔτι τότε τῇ ἐκ Περσῶν
παιδείᾳ καὶ τῇ Μήδων στολῇ καὶ ἀβρότῃ. νῦν δὲ τὴν μὲν ἐκ
20 Περσῶν καρτερίαν περιορῶσιν ἀποσβεννυμένην, τὴν | δὲ τῶν 515b
Μήδων μαλακίαν διασφύζονται. σαφηνίσαι δὲ βούλομαι καὶ τὴν
θρύψιν αὐτῶν· ἐκείνοις γὰρ πρῶτον μὲν οὐκέτι τὰς εὐνάς μόνον
ἀρκεῖ μαλακῶς ὑποστόρνυσθαι, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν κλινῶν τοὺς
πόδας ἐπὶ ταπίδων τιθέασιν, ὅπως μὴ ἀντερείδῃ τὸ δάπεδον, ἀλλ'
25 ὑπείκωσιν αἱ τάπιδες. καὶ μὴν τὰ πεττόμενα ἐπὶ τράπεζαν ὅσα τε
πρότερον εὖρητο, οὐδὲν αὐτῶν ἀφήρηται ἄλλα τε καινὰ αἰεὶ ἐπιμη-
χανῶνται, καὶ ὅσα γε ὡσαύτως· καὶ γὰρ καινοποιητὰς ἀμφοτέρων
τούτων κέκτηνται. ἀλλὰ | καὶ ἐν τῷ χειμῶνι οὐ μόνον κεφαλὴν καὶ 515c
σῶμα καὶ πόδας αὐτοὺς ἀρκεῖ ἐσκεπᾶσθαι, ἀλλὰ καὶ περὶ ἄκραις
30 ταῖς χερσὶ χειρὶδας δασείας καὶ δακτυλήθρας ἔχουσιν. ἐν γε μὴν
τῷ θέρει οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς οὐθ' αἱ τῶν δένδρων οὐθ' αἱ τῶν

515a Eust. p. 1220.19–21 = IV.446.23–447.1

1 καὶ¹ om. 12.529d || 5 ἔκειτο Dindorf, cf. A ἔκειτο infra : ἔκειντο A C E
Eust. || 6 πρὸς A : πρὸ C E Eust. || 7 ἔκειτο A : ἔκειντο C E B Eust. || 8 ἐν τι
τῷ A : τι om. C E || 14 <τὸ> add. Kaibel ex Eust. || 16 <τὸν> addidi || 26 καινὰ
αἰεὶ B M P Mus : καινὰ αἰεὶ A : αἰεὶ καινὰ Xen. || 29 αὐτοὺς A : αὐτοῖς Xen.

πετρῶν σκιαί, ἀλλ' ἐν ταύταις ἐτέρας σκιάδας ἄνθρωποι μηχανώ-
 μενοι αὐτοῖς παρεστᾶσι. κὰν τοῖς ἐξῆς (Cyr. 8.8.19–20) δέ φησι
 περὶ αὐτῶν οὕτως· νῦν δὲ στρώματα πλείω ἔχουσιν ἐπὶ τῶν
 ἵππων ἢ ἐπὶ τῶν εὐνῶν· οὐ γὰρ τῆς ἱππείας οὕτως, ὥς τοῦ μαλα-
 515d κῶς | καθῆσθαι ἐπιμέλονται. καὶ τοὺς θυρωροὺς δὲ καὶ τοὺς 5
 σιτοποιοὺς καὶ τοὺς ὀψοποιοὺς καὶ οἰνοχόους καὶ παρατιθέντας
 καὶ ἀναιροῦντας καὶ κατακοιμίζοντας καὶ ἀνιστάντας καὶ τοὺς
 κοσμητὰς οἱ ὑποχρῖουσὶ τε καὶ ἐντρίβουσιν αὐτοὺς καὶ ἄλλα
 ῥυθμίζουσι. [11] Λυδοὶ δὲ εἰς τοσοῦτον ἡλθον τρυφῆς ὥς καὶ
 πρῶτοι γυναῖκας εὐνουχίσαι, ὥς ἱστορεῖ Ξάνθος ὁ Λυδὸς (FGrH 10
 765 T 5) ἢ ὁ τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένης Ἱστορίας συγγεγραφώς·
 Διονύσιος δ' ὁ Σκυτοβραχίων <ῆν> (FGrH 32 T 6 = test. 4 Rusten),
 515e ὡς Ἀρτέμων φησὶν ὁ Κασσανδρεὺς ἐν | τῷ Περὶ Συναγωγῆς 15
 Βιβλίων (fr. 9, FHG iv.342) ἀγνοῶν ὅτι Ἐφορος ὁ συγγραφεὺς
 (FGrH 70 F 180) μνημονεύει αὐτοῦ ὡς παλαιότερου ὄντος καὶ 15
 Ἡροδότῳ τὰς ἀφορμὰς δεδωκότος· ὁ γοῦν Ξάνθος ἐν τῷ δευτέρῳ
 τῶν Λυδιακῶν (FGrH 765 F 4a) Ἀνδραμύτην φησὶ τὸν Λυδῶν
 βασιλέα πρῶτον γυναῖκας εὐνουχίσαντα χρῆσθαι αὐταῖς ἀντὶ
 ἀνδρῶν εὐνούχων. Κλέαρχος δ' ἐν τῷ τετάρτῳ Περὶ Βίων (fr. 43a 20
 Wehrli), Λυδοί, φησὶ, διὰ τρυφὴν παραδείσους κατασκευασάμενοι
 καὶ κηπαίους αὐτοὺς ποιήσαντες ἐσκιατροφοῦντο, τρυφερώτερον |
 515f ἡγησάμενοι τὸ μὴδ' αὐτοῖς ὅλως ἐπιπίπτειν τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς.
 καὶ τέλος πόρρω προάγοντες ὕβρεως τὰς τῶν ἄλλων γυναῖκας καὶ
 παρθένους εἰς τὸν τόπον τὸν διὰ τὴν πράξιν Ἀγκῶνα κληθέντα 25
 συνάγοντες ὕβριζον. καὶ τέλος τὰς ψυχὰς ἀποθηλυκέντες
 ἡλλάξαντο τὸν τῶν γυναικῶν βίον, διόπερ καὶ γυναῖκα τύραννον ὁ
 βίος εὔρετο αὐτοῖς, μίαν τῶν ὕβρισθαισών, Ὀμφάλην, ἥτις πρώτη

515f–16a, 515e Eust.(1) p. 1082.32–5 = III.917.26–918.2 | 515f–16a Eust.(2)
 p. 1082.29–31 = III.917.20–4

1 σκιάδας A et Xen.^{DF} : σκιάς Xen.^{cett.} : del. Kaibel || 11 τὰς εἰς αὐτὸν
 Meineke : εἰς αὐτὸν τὰς A || 12 <ῆν> addidi || 16 γοῦν scripsi : δ' οὖν A | τῷ
 δευτέρῳ scripsi : τῇ δευτέρᾳ A || 17 Ἀνδραμύτην A : Ἀνδραμύτου (structura
 mutata) C E : Ἀδραμύτην Casaubon, cf. St.Byz. α 60 | τὸν M P Mus, cf.
 (structura mutata) C E τοῦ : τῶν A || 19 τῷ τετάρτῳ scripsi : τῇ τετάρτῃ A
 21 κηπαίους A C E : ἀνηλίους Kaibel || 22 αὐτοῖς ὅλως A C E : ὅλως αὐτοῖς
 Meineke || 23 τέλος (iterum infra) del. Kaibel || 24 Ἀγκῶνα M P, cf. 12.516a
 Γλυκὺν Ἀγκῶνα : ἀγκῶνα ^{ΥΡ}M : Ἀγνεῶνα A C E Eust.(1)

- κατήρξε μὲν τῆς εἰς Λυδούς πρεπούσης τιμωρίας· τὸ γὰρ ὑπὸ
 γυναικὸς ἄρχεσθαι ὑβρίζομένους σημείον ἐστὶ βίας. οὐσα οὖν καὶ
 αὐτὴ ἀκόλαστος || καὶ ἀμυνομένη τὰς γενομένας αὐτῇ πρότερον 516a
 ὕβρεις τοῖς ἐν τῇ πόλει δούλοις τὰς τῶν δεσποτῶν παρθένους
 5 ἐξέδωκεν ἐν ᾧ τόπῳ πρὸς ἐκείνων ὑβρίσθη. εἰς τοῦτον οὖν
 συναθροίσασα μετ' ἀνάγκης συγκατέκλεισε τοῖς δούλοις τὰς
 δεσποίνας· ὅθεν οἱ Λυδοὶ τὸ πικρὸν τῆς πράξεως ὑποκοριζόμενοι
 τὸν τόπον καλοῦσι Γλυκὺν Ἀγκῶνα. οὐ μόνον δὲ Λυδῶν γυναῖκες
 ἄφετοι οὐσαι τοῖς ἐντυχούσιν ἀλλὰ καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων,
 10 ἔτι δὲ τῶν περὶ Κύπρον καὶ πάντων ἀπλῶς τῶν ἐταιρισμῷ | τὰς 516b
 ἑαυτῶν κόρας ἀφοσιούντων † παλαιᾶς τινος ὕβρεως ἔοικεν εἶναι
 πρὸς ἀλήθειαν ὑπόμνημα καὶ τιμωρίας. πρὸς ἣν εἰς τῶν Λυδῶν
 εὐγενῆς ἀνὴρ ὁρμήσας καὶ τῇ παρ' αὐτοῖς βασιλείᾳ βαρυνθείς, τοῦ
 μὲν Μίδου ὑπ' ἀνανδρείας καὶ τρυφῆς καὶ ἐν πορφύρᾳ κειμένου καὶ
 15 ταῖς γυναιξὶν ἐν τοῖς ἱστοῖς συνταλασιουργοῦντος, Ὀμφάλῃς δὲ
 πάντας τοὺς συγκατακλιθέντας αὐτῇ ξενοκτονούσης, ἀμφοτέρους
 ἐκόλασε, τὸν μὲν ὑπὸ ἀπαιδευσίας κεκωφημένον τῶν ὧτων ἐξελκύ-
 σας, ὃς διὰ τὴν τοῦ φρονεῖν | ἔνδειαν τοῦ πάντων ἀναισθητοτάτου 516c
 ζώου τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε· τὴν δὲ <...> [12] πρῶτοι δὲ Λυδοὶ καὶ
 20 τὴν καρύκην ἐξεύρον, περὶ ἧς τῆς σκευασίας οἱ τὰ Ὀψαρτυτικὰ
 συνθέντες εἰρήκασι, Γλαυκὸς τε ὁ Λοκρὸς καὶ Μίθαικος καὶ Διονύ-
 σιος Ἡρακλεΐδαί τε δύο, γένος Συρακόσιοι, καὶ Ἅγῃς καὶ Ἐπαίνε-
 τος καὶ Διονύσιος, ἔτι τε Ἠγήσιππος καὶ Ἐρασίστρατος (fr. 290
 Garofalo) καὶ Εὐθύδημος καὶ Κρίτων, πρὸς τούτοις δὲ Στέφανος,
 25 Ἀρχύτας, Ἀεσιτίας, Διοκλῆς (fr. dub. 234 van der Eijk), Φιλιστίων
 (fr. 13 Wellmann)· τοσούτους γὰρ οἶδα γράψαντας Ὀψαρτυτικά.
 καὶ κἀνδαυλον δὲ τινα ἔλεγον | οἱ Λυδοί, οὐχ ἓνα ἀλλὰ τρεῖς· 516d

516d-e Eust. p. 1144.17-19 = IV.180.21-181.1

6 συγκατέκλεισε A C E Eust.(2) : συγκατέκλινε Wilamowitz || 8 Γυναικῶν Ἀγῶνα Γλυκὺν Ἀγκῶνα (v.ll.) A C E : Γυναικῶν Ἀγκῶνα ἢ Ἀγῶνα, ἔτι δὲ καὶ Γλυκὺν Ἀγκῶνα Eust.(2) : Γυναικῶν Ἀγῶνα del. Schweighäuser || 12 τιμωρίας B : τιμωρία A : τιμωρ E : τιμωρίαν C || 13 Μίδου βασιλείᾳ A C E : Μίδου ut glossam deleui || 14 ἀνανδρείας P Mus : ἀνδρείας A : ἀνανδρίας C E || 18 ἀναισθητοτάτου C E M P Mus : αἰσθητοτάτου A || 19 ἔσχε ... δὲ¹ <..¹⁶..> C : ἔσχε· <..⁴..> τὴν δὲ <..⁴..> E : ἔσχεν A || 20 καρύκην C E^{mg} : καρύκην A E || 23 καὶ Διονύσιος del. Kaibel || 25 Ἀρχύτας Ἀεσιτίας A : Ἀεστίος (v.l.) del. Kaibel, cf. Ar. fr. 934 : Ἀεσιτίας Millis

οὕτως ἐξήσκηστο πρὸς τὰς ἡδυπαθείας. γίνεσθαι δ' αὐτόν φησιν ὁ
Ταραντίνος Ἡγήσιππος ἐξ ἐφθοῦ κρέως καὶ κνηστοῦ ἄρτου καὶ
Φρυγίου τυροῦ ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος. μνημονεύει δ' αὐτοῦ
Ἄλεξις ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις (fr. 178)· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ
προσδιαλεγόμενος·

5

(A.) ὅτι δέ σοι παρὰ τοῦτο κἀνδαυλὸν τινα
παραθήσομεν. (B.) κἀνδαυλον; οὐκ ἐδήδοκα
οὐδ' ἀκῆχο' οὐδέποτε.

516e (A.) θαυμαστὸν ἐμὸν εὖρημα· πᾶν πολὺν δ' ἐγὼ |
ἐὰν παραθῶ σοι, προσκατέδει τοὺς δακτύλους 5 10
σαυτῷ γε χαίρων. ἔρια μὲν ποιήσομεν —

(B.) ἄνθρωπε, ποίει λευκὰ καὶ βλέπ' εἰς —

(A.) ἐπὶ τὸν ἀπὸ τῶν κοινῶν, ταρίχους, ἰχθύων,
κρεῶν, βατανίων, εὐθέως

δίπτυρον παραθήσεις, ὥδ' ἐπιτετμημένον, 10 15

πυλόν, μέλιτος ὀξύβαφον. ἀποταγηνῶ

τυροῦ τροφᾶλια χλωρὰ Κυθνίου παρατεμνόν,

βοτρυδιόν τι, χόριον, ἐν ποτηρίῳ

γλυκύν· τὸ τοιοῦτον γὰρ αἰεὶ πως μέρος |

516f ἐπιπαίζεται, κεφαλὴ δὲ δείπνου γίνεται — 15 20

(B.) ἄνθρωπε' ἐπιπαίζε· μόνον ἀλλ' ἀπαλλάγηθί μου

κἀνδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ

βατάνια † πᾶσαν τὴν ἡδονήν.

μνημονεύει τοῦ κἀνδαύλου καὶ Φιλήμων ἐν Παρεισίοντι (fr. 63)
οὕτω·

25

τοὺς ἐν τῇ πόλει

μάρτυρας ἔχω γὰρ ὅτι μόνος φύσκην ποιῶ,

κἀνδαυλον, ὥά, θρίον † ἐν στενω. † τί

τούτων διάπτωμι' ἐγένετ' ἢ ἀμάρτημα τί; ||

8 οὐδέποτε A : οὐδεπώποτε Pierson || 10 προσκατέδει Dindorf : προσκατεδεί
A C : προσκατεδῆ Eust. : προσκατεδῆ E* || 12 βλέπ' εἰς Dobree : βλέπεις A
18 χόριον Schweighäuser, cf. v. 17 χόρια : † χορειον † A || 19 γλυκύν A : fort.
γλεῦχον || 20 γίνεται A : γίγνεται Dindorf || 21 ἄνθρωπε' Musurus : ἄνθρωπε
A | ἀλλ' del. Casaubon || 24 Παρεισίοντι Schweighäuser, cf. 4.170e : Παριόντι
A || 28 ὥά θρίον | ὥά, θρίον M P Mus : † ααθριον † A || 29 ἐγένετ'
Schweighäuser : ἐγένετο A

καὶ Νικόστρατος ἐν Μαγείρῳ (fr. 16.1–2)·

517a

δς μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο,
θρίον δὲ καὶ κἀνδαυλον.

καὶ Μένανδρος Τροφώνιῳ (fr. 351.10–11)·

- 5 Ἰωνικὸς πλούταξ ὑπόστασις ποιῶν
κἀνδαυλον, ὑποβινητιῶντα βρώματα.

καὶ εἰς τοὺς πολέμους δὲ ἐξιόντες οἱ Λυδοὶ παρατάττονται μετὰ
συρίγγων καὶ αὐλῶν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος (1.17.1). καὶ Λακεδαι-
μόνιοι δὲ μετ' αὐλῶν ἐξορμῶσιν ἐπὶ τοὺς πολέμους, καθάπερ

- 10 Κρη̑τες μετὰ | λύρας. [13] Ἡρακλείδης δ' ὁ Κυμαῖος ὁ τὰ Περσικὰ 517b
συγγράφας ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Παρασκευαστικοῖς (FGrH 689

F 4) εἰπὼν ὡς ὁ ἐν τῇ λιβανοφόρῳ χώρα βασιλεὺς αὐτόνομός τέ
ἐστι καὶ οὐδενὸς ὑπήκοος, γράφει καὶ ταῦτα· οὗτος δ' ὑπερβάλλει
τῇ τρυφῇ καὶ ῥαθυμίᾳ· διατρίβει τε γὰρ αἰεὶ ἐν τοῖς βασιλείοις ἐν
15 τρυφῇ καὶ δαπάνῃ τὸν βίον διάγων, καὶ πράττει οὐδὲν πρᾶγμα
οὐδὲ <τοῖς> πολλοῖς πλησιάζει, ἀλλὰ δικαστὰς αὐτοῖς ἀποδεικνύει.

καὶ ἂν τις αὐτοὺς ἡγήται μὴ δικαίως δεδिकाχέναι, | ἔστι θυρὶς ἐν 517c
τῷ ὑψηλοτάτῳ τῶν βασιλείων καὶ αὕτη ἀλύσει δέδεται. ὁ οὖν
ἡγούμενος ἀδίκως δεδικάσθαι ἐπιλαμβάνεται τῆς ἀλύσεως καὶ

- 20 ἔλκει τὴν θυρίδα, καὶ ὁ βασιλεὺς, ἐπειδὰν αἰσθηται, εἰσκαλεῖ καὶ
αὐτὸς δικάζει. καὶ ἂν φαίνωνται οἱ δικασταὶ ἀδίκως δικάσαντες,

ἀποθνήσκουσιν· ἂν δὲ δικαίως, ὁ κινήσας τὴν θυρίδα ἀπόλλυται.
τὰ δ' ἀναλώματα λέγεται τῆς ἡμέρας εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὰς περὶ
αὐτὸν γυναῖκας καὶ φίλους γίνεσθαι τάλαντα πεντεκαίδεκα Βαβυ-
25 λώνια. | [14] παρὰ δὲ Τυρρηνοῖς ἐκτόπως τρυφήσασιν ἱστορεῖ 517d
Τίμαιος ἐν τῇ πρώτῃ (FGrH 566 F 1b) ὅτι αἱ θεράπαιναι γυμναὶ

τοῖς ἀνδράσι διακονοῦνται. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ τρίτῃ <καὶ>
τεσσαρακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (FGrH 115 F 204) καὶ νόμον εἶναι
φησι παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς κοινὰς ὑπάρχειν τὰς γυναῖκας, ταύτας

5 ὑπόστασις A : ὑποστάσεις M P Mus et 4.132e | ποιῶν A C E : ποιῶ Coraes
14 αἰεὶ E B M P Mus : αἰεὶ A : om. C || 15 οὐδὲν C E : οὐδέον A : οὐδὲ ἐν
Musurus | <αὐτὸς> add. Wilamowitz, vide infra || 16 <τοῖς> add. Meineke
αὐτοῖς Schweighäuser : αὐτὸς A C E : αὐτὸς post πρᾶγμα supra transpos.
Wilamowitz || 27–8 τρίτῃ <καὶ> τεσσαρακοστῇ scripsi : τεσσαρακοστῇ τρίτῃ
A

δ' ἐπιμελείσθαι σφόδρα τῶν σωμάτων καὶ γυμνάζεσθαι πολλάκις
 καὶ μετ' ἀνδρῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ πρὸς ἑαυτάς· οὐ γὰρ αἰσχρὸν εἶναι
 αὐταῖς φαίνεσθαι γυμναῖς· δειπνεῖν δὲ αὐτάς οὐ παρὰ τοῖς ἀνδράσι
 517e τοῖς ἑαυτῶν ἀλλὰ παρ' οἷς ἂν | τύχωσι τῶν παρόντων, καὶ προπί-
 νουσιν οἷς ἂν βουλευθῶσιν· εἶναι δὲ καὶ πλεῖν δεινὰς καὶ τὰς ὄψεις 5
 πάνυ καλὰς· τρέφειν τε τοὺς Τυρρηνοὺς πάντα τὰ γινόμενα παιδία
 οὐκ εἰδότας ὅτου πατρός ἐστιν ἕκαστον. ζῶσι δὲ καὶ οὗτοι τὸν
 αὐτὸν τρόπον τοῖς θρεψαμένοις, πότους τὰ πολλὰ ποιούμενοι καὶ
 πλησιάζοντες ταῖς γυναιξὶν ἀπάσαις. οὐδὲν δ' αἰσχρὸν ἐστὶ Τυρρη-
 νοῖς οὐ μόνον αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ τι ποιοῦντας ἀλλ' οὐδὲ πάσχον- 10
 τας †· ἐπιχώριον γὰρ καὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς ἐστὶ. καὶ τοσούτου
 δέουσιν αἰσχρὸν ὑπολαμβάνειν ὥστε καὶ λέγουσιν, ὅταν ὁ μὲν
 517f δεσπότης τῆς οἰκίας ἀφροδισιάζεται, ζητῇ δὲ τις αὐτόν, | ὅτι
 πάσχει τὸ καὶ τό, προσαγορεύοντες αἰσχροῦς τὸ πρᾶγμα. ἐπειδὴν
 δὲ συνουσιάζωσι καθ' ἑταιρίας ἢ κατὰ συγγενείας, ποιοῦσιν οὕτω 15
 πρῶτον μὲν ὅταν παύσωνται πίνοντες καὶ μέλλωσι καθεύδειν,
 εἰσάγουσι παρ' αὐτοὺς οἱ διάκονοι τῶν λύχνων ἔτι καιομένων ὅτε
 μὲν ἑταίρας, ὅτε δὲ παῖδας πάνυ καλοῦς, ὅτε δὲ καὶ <τάς> γυναι-
 κας· ὅταν δὲ τούτων ἀπολαύσωσιν, αὖθις νεανίσκους ἀκμάζοντας,
 οἱ πλησιάζουσιν ἐκεῖνοις. ἀφροδισιάζουσι δὲ καὶ ποιοῦνται τὰς 20
 συνουσίας ὅτε μὲν ὀρώντες ἀλλήλους, ὥς δὲ τὰ πολλὰ καλύβας
 περιβάλλοντες περὶ τὰς κλῖνας, αἱ πεπλεγμέναι εἰσὶν ἐκ ῥάβδων, ||
 518a ἐπιβέβληται δ' ἄνωθεν ἱμάτια. καὶ πλησιάζουσι μὲν σφόδρα καὶ
 ταῖς γυναιξί, πλείον μέντοι γε χαίρουσι συνόντες τοῖς παισὶ καὶ
 τοῖς μειρακίοις· καὶ γὰρ γίνονται παρ' αὐτοῖς πάνυ καλοὶ τὰς 25
 ὄψεις, ἅτε τρυφερῶς διαιτώμενοι καὶ λεαινόμενοι τὰ σώματα. |
 518b πάντες δὲ οἱ πρὸς ἐσπέραν οἰκοῦντες βάρβαροι πιττοῦνται καὶ
 ξυροῦνται τὰ σώματα· καὶ παρὰ γε τοῖς Τυρρηνοῖς ἐργαστήρια
 κατεσκεύασται πολλὰ καὶ τεχνίται τούτου τοῦ πράγματός εἰσιν,
 ὥσπερ παρ' ἡμῖν οἱ κουρεῖς· παρ' οὓς ὅταν εἰσέλθωσι, παρέχουσιν 30

4 ἂν M P Mus : ἐὰν A C E || 5 ἂν M P Mus : ἐὰν A C E || 6 τε C E : δὲ A
 11 <φαίνεσθαι> intra πάσχοντας et ἐπιχώριον add. M P Mus || 14 προσ-
 αγορεύοντες Kaibel : προσαγορεύσαντες A | αἰσχροῦς A : fort. ἀναίσχυντως
 15 ἑταιρίας Dindorf : ἑταιρείας A || 18 <τάς> addidi || 19 αὖθις αὐτοῖς (v.ll.)
 A : αὐτοῖς del. Dindorf : αὐτοῖς <εἰσάγουσιν> Meineke || 20 αὐτοῖς ἐκεῖνοις
 (v.ll.) A : αὐτοῖς delevi : αὐτοὶ ἐκεῖνοις Kaibel || 22 πεπλεγμέναι <μέν> Kaibel
 23 ἐπιβέβληται Meineke : περιβέβληται A || 24 πλείον scripsi : πολὺ A :
 πολὺ μέντοι γε <μᾶλλον> Kaibel, ducente Meineke (πολὺ <μᾶλλον> μέντοι γε)

- ἑαυτοὺς πάντα τρόπον οὐθέν αἰσχυνόμενοι τοὺς ὀρώντας οὐδὲ τοὺς
 παριόντας. χρῶνται δὲ τούτῳ τῷ νόμῳ πολλοὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων
 τῶν τὴν Ἰταλίαν οἰκούντων μαθόντες παρὰ Σαυνιτῶν καὶ Μεσα-
 πίων. ὑπὸ δὲ τῆς τρυφῆς | οἱ Τυρρηνοί, ὡς Ἀλκιμος (*FGrH* 560 F 3) 518c
- 5 ἱστορεῖ, πρὸς αὐλὸν καὶ μάττουσι καὶ πυκτεύουσι καὶ μαστιγοῦσι.
 [15] διαβόητοι δ' εἰσὶν ἐπὶ τρυφῇ καὶ αἱ τῶν Σικελῶν τράπεζαι,
 οἵτινες καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς θάλατταν λέγουσιν εἶναι γλυκεῖαν,
 χαίροντες τοῖς ἐξ αὐτῆς γινομένοις ἐδέσμασιν, ὥς φησι Κλέαρχος
 ἐν πέμπτῳ Βίων (fr. 59 Wehrli). περὶ δὲ Συβαριτῶν τί δεῖ καὶ
 10 λέγειν; παρ' οἷς πρώτοις εἰσῆχθησαν εἰς τὰ βαλανεῖα λουτροχόοι
 καὶ παραχύται πεπεδημένοι, τοῦ μὴ θάττον ἵνα καὶ ὅπως μὴ
 σπεύδοντες κατακαίωσι τοὺς λουομένους. πρώτοι δὲ Συβαρίται καὶ
 τὰς ποιούσας ψόφον τέχνας οὐκ εἶων ἐπιδημεῖν τῇ πόλει, οἷον
 χαλκῶν καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως | αὐτοῖς πανταχόθεν 518d
- 15 ἀθόρυβοι ὧσιν οἱ ὕπνοι· οὐκ ἐξῆν δ' οὐδ' ἀλεκτρυόνα ἐν τῇ πόλει
 τρέφεσθαι. ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν Τίμαιος (*FGrH* 566 F 48) ὅτι
 ἀνὴρ Συβαρίτης εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος ἔφη ἰδὼν τοὺς
 ἐργάτας σκάπτοντας αὐτὸς ῥήγμα λαβεῖν· πρὸς δὲ ἀποκρίνασθαι
 20 τίνα τῶν ἀκουσάντων· “αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπονε-
 κέναι τὴν πλευράν.” ἐν Κρότῳ δὲ σκάπτοντί τινι τὴν τῶν
 ἀθλούντων κόνιν ἐπιστάντες τινὲς Συβαριτῶν ἐθαύμαζον λέγοντες,
 εἰ τηλικαύτην ἔχοντες πόλιν οἰκέτας μὴ κέκτηνται τοὺς σκάψον-
 τας ἑαυτοῖς τὴν παλαιστραν. ἄλλος δὲ Συβαρίτης παραγενόμενος |
 εἰς Λακεδαιμόνα καὶ κληθεὶς εἰς φιδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύλων κατακαί- 518e
- 25 μενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν πρότερον μὲν ἔφη καταπεπλήχθαι
 τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πυνθανόμενος ἀνδρείαν, νῦν δὲ θεασάμε-
 νος νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν· καὶ γὰρ τὸν
 ἀνανδρότατον μᾶλλον ἢ ἐλέσθαι ἀποθανεῖν ἢ τοιοῦτον βίον ζῶντα
 καρτερεῖν. [16] ἔθος δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τοὺς παῖδας μέχρι τῆς τῶν

518c Eust. p. 1146.35–6 = IV.188.14–16 | 518c–d Eust. p. 1150.15–17 =
 IV.202.15–18 | 518d Eust. p. 1113.63–4 = IV.77.13–14 | 518e–f Eust. p.
 1523.63 = i.200.10–11

1 τοὺς ὀρώντας A : τοὺς παρόντας Kaibel || 3 καὶ τῶν A C E : καὶ del.
 Schweighäuser || 3–4 Μεσαπίων M P Mus : Μεσαππίων A C E || 7 θάλατ-
 ταν A : θάλασσαν C E || 13 οὐκ εἶων scripsi : οὐκ ἐῷσιν A : ἐξώρισαν C E
 Eust. || 16 τοῦτο καὶ Ἀλκίφρων ἐν τῷ Περὶ Παλαιᾶς Τρυφῆς καὶ τῶν ἄλλων
 Σχεδὸν Ἀπάντων ^{lmA^{mg}} || 24 φιδίτιον Schweighäuser : φειδίτιον A C E

ἐφήβων ἡλικίας ἀλουργίδας τε φορεῖν καὶ πλοκαμίδας ἀναδεδεμέ-
 νους χρυσοφορεῖν· ἐπιχωριάζειν δὲ παρ' αὐτοῖς διὰ τὴν τρυφήν
 518f ἀνθρωπάρια μικρὰ καὶ τοὺς † σκοπαίους †, ὡς φησιν ὁ | Τίμαιος
 (FGrH 566 F 49), τοὺς καλουμένους παρὰ τισι στίλπωνας, καὶ
 κυνάρια Μελιταῖα, ἅπερ αὐτοῖς καὶ ἔπεσθαι εἰς τὰ γυμνάσια. πρὸς 5
 οὗς καὶ τοὺς ὁμοίους τούτοις Μασσανάσσης ὁ τῶν Μαυρουσίων
 βασιλεὺς ἀπεκρίνατο, ὡς φησι Πτολεμαῖος ἐν ὀγδόῳ Ὑπομνημά-
 των (FGrH 234 F 8), ζητοῦντας συνωνεῖσθαι πιθήκους· “παρ' ὑμῖν,
 ὦ οὔτοι, αἱ γυναῖκες οὐ τίκτουσι παιδιά;” παιδίους γὰρ ἔχαιρεν ὁ
 519a Μασσανάσσης || καὶ εἶχε παρ' αὐτῷ τρεφόμενα τῶν υἱῶν (πολλοὶ 10
 δὲ ἦσαν) τὰ τέκνα καὶ τῶν θυγατέρων ὁμοίως. καὶ πάντα ταῦτα
 αὐτὸς ἔτρεφε μέχρι τριῶν ἐτῶν, μεθ' ἃ ἀπέπεμπε πρὸς τοὺς
 γεγεννηκότας παραγινομένων ἄλλων. τὰ δ' αὐτὰ ἔφη καὶ Εὐβου-
 λος ὁ κωμικὸς ἐν Χάρισιν (fr. 114) οὕτω·

καὶ γὰρ πόσω κάλλιον, ἰκετεύω, τρέφειν 15
 ἄνθρωπὸν ἐστ' ἄνθρωπον, ἂν ἔχη βίον,
 ἢ χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχηγότα
 ἢ στρουθὸν ἢ πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν. |

519b καὶ Ἀθηνόδωρος δὲ ἐν τῷ Περὶ Σπουδῆς καὶ Παιδείας (FGrH 746 F 3)
 Ἀρχύταν φησὶ τὸν Ταραντῖνον (A8 Huffmann), πολιτικὸν ἅμα καὶ 20
 φιλόσοφον γενόμενον, πλείστους οἰκέτας ἔχοντα αἰεὶ τούτοις παρὰ
 τὴν δίκαιαν ἀφιεμένοις εἰς τὸ συμπόσιον ἡδεσθαι. ἀλλ' οἱ Συβαρί-
 ται ἔχαιρον τοῖς Μελιταίοις κυνιδίοις καὶ ἀνθρώποις οὐκ ἀνθρώ-
 ποις, [17] ἐφόρου δὲ καὶ ἱμάτια Μιλησίων ἐρίων πεποιημένα,
 ἀφ' ὧν δὴ καὶ αἱ φίλαι ταῖς πόλεσιν ἐγένοντο, ὡς ὁ Τίμαιος 25
 (FGrH 566 F 50) ἱστορεῖ· ἡγάπων γὰρ τῶν μὲν ἐξ Ἰταλίας Τυρρη-
 νοὺς, τῶν | δ' ἔξωθεν τοὺς Ἴωνας, ὅτι τρυφῇ προσεῖχον. οἱ δ'

518f, 519b Eust. p. 1822.34–5 = ii.148.42–3 | 519b cf. Ael. VH 12.15
 519b–c Suda σ 1271

3 σκοπαίους A : σκωπαίους C E : σκωπαῖοι (structura mutata) Eust.
 Τίμαιος Schweighäuser : Τίμων A C E || 6 Μασσανάσσης A : Μασσανάσσης
 C E M^{pc} P Mus || 8 ζητοῦντας scripsi : ζητοῦσι A || 10 Μασσανάσσης A :
 Μασσανάσσης M P Mus : Μαυρούσιος C E || 19 Παιδείας P Mus : Παιδείας A
 20 Ἀρχύταν B : Ἀρχύτην A : Ἀρχύτας (structura mutata) C E || 21 αἰεὶ C E B
 M P Mus : αἰεὶ A | τούτοις A C E : τοῖς αὐτῶν παιδίοις Ael. || 24 ἐφόρου δ' οἱ
 Συβαρίται A : οἱ Συβαρίται om. C E || 27 ἔξωθεν A C E et Suda : ἔωθεν C^s E^s

- ἱππεῖς τῶν Συβαριτῶν ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους ὄντες ἐπόμε-
 πουν ἔχοντες κροκωτοὺς ἐπὶ τοῖς θώραξι, καὶ τοῦ θέρους οἱ νεώτε-
 ροὶ αὐτῶν εἰς τὰ τῶν νυμφῶν ἄντρα τῶν Λουσιάδων ἀποδημοῦντες
 διετέλουν μετὰ πάσης τρυφῆς. οἱ δ' εὖποροι αὐτῶν, ὅποτε εἰς
 5 ἀγρὸν παραβάλλοιεν, καίπερ ἐπὶ ζευγῶν πορευόμενοι τὴν ἡμερη-
 σίαν πορείαν ἐν τρισὶν ἡμέραις διήνουν. ἦσαν δέ τινες αὐτοῖς καὶ
 τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς φερουσῶν ὁδῶν κατάστεγοι. τοῖς | δὲ πλεί- 519d
 στοῖς αὐτῶν ὑπῆρξαν οἰνῶνες ἐγγὺς τῆς θαλάσσης, εἰς οὓς δι'
 ὀχετῶν τῶν οἴνων ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀφειμένων τὸν μὲν ἔξω τῆς
 10 χώρας πιπράσκεισθαι, τὸν δὲ εἰς τὴν πόλιν τοῖς πλοίοις διακομίζε-
 σθαι. ἐποιοῦντο δὲ καὶ δημοσίᾳ πολλὰς καὶ πυκνάς ἐστιάσεις, καὶ
 τοὺς λαμπρῶς φιλοτιμηθέντας χρυσοῖς στεφάνοις ἐτίμων καὶ
 τούτους ἀνεκέρυττον ἐν ταῖς δημοσίαις θυσίαις καὶ τοῖς ἀγῶσι,
 15 προσκηρύττοντες οὐκ εὖνοιαν ἀλλὰ τὴν εἰς | τὰ δεῖπνα χορηγίαν. 519e
 ἐν οἷς στεφανοῦσθαι καὶ τῶν μαγείρων τοὺς ἄριστα τὰ παρατε-
 θέντα διασχευάσαντας. παρὰ Συβαρίταις δ' εὐρέθησαν καὶ πύελοι,
 ἐν αῖς κατακείμενοι ἐπυρίωντο. πρῶτοι δὲ καὶ ἀμίδας ἐξεύρον, ἃς
 εἰσέφερον εἰς τὰ συμπόσια. καταγελῶντες δὲ τῶν ἀποδημούντων
 ἐκ τῶν πατρίδων αὐτοὶ ἐσεμνύνοντο ἐπὶ τῷ γεγηρακέναι ἐπὶ ταῖς
 20 τῶν ποταμῶν γεφύραις. [18] δοκεῖ δὲ μέγα τῆς εὐδαιμονίας
 αἴτιον εἶναι ὅτι ἐκ τῆς χώρας ἀλιμένου τῆς θαλάσσης παρηκούσης
 καὶ | τῶν καρπῶν σχεδὸν ἀπάντων ὑπὸ τῶν πολιτῶν καταναλι- 519f
 σκομένων <...> ὃ τε τῆς πόλεως τόπος καὶ ὁ παρὰ τοῦ θεοῦ χρησ-
 μὸς συμπαροῦσθαι πάντας ἐκτρυφήσαι καὶ ποιῆσαι ζῆσαι ὑπὲρ τὸ
 25 μέτρον ἐκλελυμένως. ἡ δὲ πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη τοῦ μὲν
 θέρους ἔωθεν τε καὶ πρὸς ἐσπέραν ψυχρὸς ὑπερβάλλον εἶχε, τὸ δὲ
 μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ὑμᾶ ἀνύποιστον ὥστε τοὺς πλείστους αὐτῶν

3 ἄντρα A : λουτρά Kaibel || 5 παραβάλλοιεν A : παραβάλοιεν C E :
 μεταβάλλοιεν Kaibel || 8 ὑπῆρξαν scripsi : ὑπάρχουσιν A : ἦσαν C E
 9 ἀφειμένων A : ἀφει^{μν} vel ἀφει^{μν(ον)} C E : ἀφιεμένων Kaibel || 11 ἐποιοῦντο C
 E : ποιοῦνται A | πυκνάς A : ποικίλας Kaibel || 12 ἐτίμων C E : τιμῶσι A
 13 ἀνεκέρυττον C E : ἀνακηρύττουσιν A || 14 εὖνοιαν <εἰς τὸν δῆμον>
 Schweighäuser || 18 δὲ τῶν, i.e. ΔΕΤΩΝ C E M P Mus : λέγων, i.e. ΛΕΓΩΝ
 A || 20-1 μέγα (i.e. ΜΕΓΑ) ... αἴτιον Musurus, Kaibel : μετὰ (i.e. ΜΕΤΑ) ...
 αὐτῶν A : fort. μετὰ ... αὐτῶν αἴτιον || 22-3 καταναλίσκομένων <ὀλίγα πάν-
 ῶς ἔχηγετο>, ὁ δὲ Kaibel || 25 δὲ A C E : γὰρ Kaibel, ducente Schweighäuser
 26 εἶχε scripsi : ἔχει A C E

520a ὑπειληφέναι πρὸς ὑγίειαν διαφέρειν τοὺς πότους· || ὅθεν καὶ
 ῥηθῆναι ὅτι τὸν βουλόμενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν
 οὔτε δυόμενον οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ὄραν δεῖ. ἔπεμψαν δέ
 ποτε καὶ εἰς θεοῦ τοὺς χρησομένους, ὧν ἦν εἰς Ἄμυρις, πυνθανόμε-
 νοι μέχρι τίνος εὐδαιμονήσουσι. καὶ ἡ Πυθία ἔφη (Delphic Oracle 5
 Q122 Fontenrose)·

εὐδαίμων, σὺ μὲν αἰεὶ |
 520b ἐν θαλίῃσιν ἔση τιμῶν γένος αἰὲν ἐόντων.
 εὖτ' ἂν δὴ πρότερον θνητὸν θεοῦ ἄνδρα σεβίσσης,
 τήνικα σοι πόλεμός τε καὶ ἐμφύλιος στάσις ἤξει. 10

τούτων ἀκούσαντες ἔδοξαν λέγειν αὐτοῖς τὸν θεὸν ὡς οὐδέποτε
 παύσονται τρυφῶντες· οὐδέποτε γὰρ τιμήσειν ἄνθρωπον μᾶλλον
 520c θεοῦ. ἐγένετ' οὖν αὐτοῖς | τῆς τύχης ἢ μεταβολῇ ἐπεὶ τις τῶν
 οἰκετῶν τινα μαστιγῶν καὶ τοῦτον καταφυγόντα εἰς τὰ ἱερὰ πάλιν
 ἐμαστίγου· ὥς δὲ τὸ τελευταῖον κατέδραμεν ἐπὶ τὰ τοῦ πατρὸς 15
 αὐτοῦ μνήματα, ἀφῆκεν αἰδεσθεῖς. ἐξαναλώθησαν δὲ φιλοτιμούμε-
 νοι πρὸς ἑαυτοὺς τρυφαίς, καὶ ἡ πόλις δὲ πρὸς ἀπάσας τὰς ἄλλας
 ἡμιλλᾷτο περὶ τρυφῆς. εἶτα μετ' οὐ πολὺ γινομένων αὐτοῖς
 σημείων πολλῶν καὶ <τῆς> ἀπωλείας, περὶ ἧς νῦν οὐ κατεπείγει
 λέγειν, διεφθάρησαν. [19] εἰς τηλικούτο δ' ἦσαν τρυφῆς ἐληλακό- 20
 τες ὡς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖ-
 σθαι. τοῦτ' οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιάται, ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμουν, ὡς
 520d καὶ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ | διὰ τῆς Πολιτείας αὐτῶν (fr. 583 Rose =
 fr. 600.1 Gigon), ἐνέδοσαν τοῖς ἵπποις τὸ ὀρχηστικὸν μέλος·
 συμπαρήσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐλῆται ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ. καὶ 25
 ἅμα αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο, ἀλλὰ
 καὶ τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες ἡτομόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας.

520a–c Suda(1) α 1684; cf. St.Byz. σ 302 | 520c Suda(2) σ 1271 | 520c–d cf.
 Ael. NA 16.23 | 520d–f cf. Iul.Afr. Cest. 1.11

1 πότους Dobree : ποταμούς A C : πο^{τα} E || 4 εἰς Ἄμυρις Adam ex Suda(1) :
 † ἰσαμυρις † A || 7 εὐδαίμων, Συβαρίτα, πανευδαίμων, σὺ St.Byz. || 9 δὴ A et
 St.Byz. : δὲ Schweighäuser | σεβίσσης A : σεβίζη St.Byz. || 10 ἐμφύλιος A et
 St.Byz. : ἔμφυλος Porson || 12 παύσονται Kaibel : παύσονται A : παύσεσθαι
 (structura mutata) C E || 19 <τῆς> add. Casaubon | οὐ κατεπείγει Schaefer :
 οὐκέτ' ἐπείγει A || 21 ἐθίσαι A C E : διδάσκειν Suda

- τὰ ὅμοια ἱστορεῖ καὶ περὶ Καρδιανῶν ὁ Λαμψακηνὸς Χάρων ἐν
 δευτέρῳ Ὄρων (FGrH 262 F 1) γράφων οὕτω· Βισάλται εἰς
 Καρδίην ἐστρατεύσαντο καὶ ἐνίκησαν. ἡγεμῶν δὲ τῶν Βισαλτέων
 ἦν Νάρις. οὗτος δὲ παῖς ὢν ἐν τῇ Καρδίῃ ἐπράθη καὶ τινι Καρδι-
 5 ἠνῶ δουλεύσας κορσωτεὺς ἐγένετο. Καρδιηνοῖς δὲ λόγιον ἦν ὡς
 Βισάλται ἀπίζονται | ἐπ’ αὐτούς, καὶ πυκνὰ περὶ τούτου 520e
 διελέγοντο ἐν τῷ κορσωτηρίῳ ἰζάνοντες. καὶ ἀποδράς ἐκ τῆς
 Καρδίης εἰς τὴν πατρίδα τοὺς Βισάλτας ἔστειλεν ἐπὶ τοὺς Καρδιη-
 10 νοὺς ἀποδειχθεὶς ἡγεμῶν ὑπὸ τῶν Βισαλτέων. οἱ δὲ Καρδιηνοὶ
 πάντες τοὺς ἵππους ἐδίδαξαν ἐν τοῖς συμποσίοις ὀρχεῖσθαι ὑπὸ
 τῶν αὐλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν ἰστάμενοι τοῖς προσθίοις
 ὠρχοῦντο ἐξεπιστάμενοι τὰ αὐλήματα. ταῦτ’ οὖν ἐπιστάμενος ὁ
 Νάρις ἐκτῆσατο ἐκ τῆς Καρδίης αὐλητρίδα, καὶ ἀφικομένη ἡ
 αὐλητρίς εἰς τοὺς Βισάλτας ἐδίδαξε πολλοὺς αὐλητάς· μεθ’ ὧν δὴ
 15 καὶ στρατεύεται ἐπὶ τὴν Καρδίην. | καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη συνεισστή- 520f
 κει, ἐκέλευσεν αὐλεῖν τὰ αὐλήματα ὅσα οἱ ἵπποι τῶν Καρδιηνῶν
 ἐξεπισταῖατο. καὶ ἐπεὶ ἤκουσαν οἱ ἵπποι τοῦ αὐλοῦ, ἔστησαν ἐπὶ
 τῶν ὀπισθίων ποδῶν καὶ πρὸς ὀρχησμὸν ἐτράποντο. τῶν δὲ
 Καρδιηνῶν ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ ἵππῳ ἦν, καὶ οὕτως ἐνίκηθησαν. || Συβα- 521a
 20 ριτῶν δὲ τις εἰς Κρότωνα ποτε διαπλεύσαι βουλευθεὶς ἐκ τῆς Συβά-
 ρεως ἰδιόστολον ἐναυλώσατο πλοῖον ἐφ’ ᾧ οὔτε ῥαντισθήσεται οὔτ’
 ἐμβήσεται ἕτερος καὶ ἐφ’ ᾧ τὸν ἵππον ἀναλήψεται. τοῦ δ’ οὕτω
 συμφωνήσαντος ἐνεβίβασέ τε τὸν ἵππον καὶ ὑποστορέσαι τῷ ζῳῷ
 25 αὐτῷ λέγων ὅτι· “προδιεστείλαμην τῷ πορθμεί ἵνα παρὰ τὴν γῆν
 πλέῃ”· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι· “μόλις ἂν σου ὑπήκουσα, εἰ παρὰ τὴν

1 ἱστορεῖ C E : ἰστόρησε A || 4 Νάρις, i.e. NAPIΣ Kaibel (cf. infra), ducente Cobet : † ηαρις †, i.e. HAPIΣ A : Ὀναρις M P Mus (cf. infra) | Καρδίη Schweighäuser : Καρδία A || 5 κορσωτεὺς (hapax legomenon) A : κορσωτῆς (cf. κορσωτηρίῳ infra) vel κορσεὺς Kaibel || 11 <ὥσπερ χειρονομέοντες> post τοῖς προσθίοις add. Kaibel ex Iul.Afr. || 12–13 ὁ Νάρις Cobet : ὄναρις A : Ὀναρις B M P Mus || 17 ἐξεπισταῖατο A : ἐξεπιστάντο C E || 18 ὀρχησμὸν C E : ὀρχισμὸν A | συνήθως τοῖς προσθίοις ποσὶ καὶ ἀποσεισαμένων τοὺς ἐπιβάτας post τραπομένων (pro ἐτράποντο structura mutata) praeb. C E, cf. Iul.Afr. || 19–20,1 Συβαριτῶν δὲ τις ... παρὰ τὴν γῆν πλεῖν] “haec nec loco commodum posita et per se tam insipida tamque male graeca, ut interpolator Byzantini potius quam Athenaei esse videantur” Kaibel : ap. 12.522a post ἐπεχείρουν τοὺς ἀθλητάς praeb. C E

- θάλασσαν ἔμελλες πεζεύειν καὶ μὴ παρὰ τὴν γῆν πλεῖν.” [20]
 521b Φύλαρχος δ’ | ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (FGrH 81 F
 45) εἰπὼν ὅτι παρὰ Συρακοσίοις νόμος ἦν τὰς γυναῖκας μὴ
 κοσμεῖσθαι χρυσῷ μὴδ’ ἀνθινὰ φορεῖν μὴδ’ ἐσθῆτας ἔχειν πορφυ-
 ρὰς ἐχούσας παρυφάς ἐὰν μὴ τις αὐτῶν συγχωρῇ ἑταῖρα εἶναι 5
 κοινή, καὶ ὅτι ἄλλος ἦν νόμος τὸν ἄνδρα μὴ καλλωπίζεσθαι μὴδ’
 ἐσθῆτι περιέργω χρήσθαι καὶ διαλλαττούσῃ ἐὰν μὴ ὁμολογῇ
 μοιχεύειν ἢ κίναιδος εἶναι, καὶ τὴν ἐλευθέραν μὴ ἐκπορεύεσθαι
 ἡλίου δεδυκότος ἐὰν μὴ μοιχευθησομένην. ἐκωλύετο δὲ καὶ ἡμέρας
 521c ἐξίεναι ἄνευ τῶν | γυναικονόμων ἀκολουθούσης αὐτῇ μιᾶς 10
 θεραπαινίδος. Συβαρίται, φησίν, ἐξοκείλαντες εἰς τρυφὴν ἔγραψαν
 νόμον τὰς γυναῖκας εἰς τὰς ἐορτὰς καλεῖν καὶ τοὺς εἰς τὰς θυσίας
 καλοῦντας πρὸ ἐνιαυτοῦ τὴν κλήσιν ποιεῖσθαι, ἵνα ἀξίως ποιούμε-
 νοι τοῦ χρόνου τὴν παρασκευὴν τῶν τε ἱματίων καὶ τοῦ λοιποῦ
 κόσμου προάγωσιν οὕτως εἰς τὰς κλήσεις· εἰ δέ τις τῶν ὀψοποιῶν 15
 ἢ μαγειρῶν ἴδιον εὖροι βρώμα καὶ περιττόν, ἐξουσίαν μὴ εἶναι
 χρήσασθαι τούτῳ ἑτέρῳ πρὸ ἐνιαυτοῦ ἀλλ’ <ῆ> αὐτῷ τῷ εὐρόντι,
 521d τὸν χρόνον τοῦτον ὅπως ὁ πρῶτος εὐρὼν καὶ τὴν | ἐργασίαν ἔχοι,
 πρὸς τὸ τοὺς ἄλλους φιλοπονούντας αὐτοὺς ὑπερβάλλεσθαι τοῖς
 τοιούτοις· ὡσαύτως δὲ μὴδὲ τοὺς τὰς ἐγγέλεις πωλοῦντας τέλος 20
 αὐτοὺς ἀποτίνειν μὴδὲ τοὺς θηρεύοντας. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ
 τοὺς τὴν πορφύραν τὴν θαλαττίαν βάπτοντας καὶ τοὺς εἰσάγοντας
 ἀτελεῖς ἐποίησαν. [21] πάνυ οὖν ἐξοκείλαντες εἰς ὕβριν τὸ τελευ-
 ταῖον παρὰ Κροτωνιατῶν τριάκοντα πρεσβευτῶν ἡκόντων ἅπαν-
 τας αὐτοὺς ἀπέκτειναν καὶ πρὸ τοῦ τείχους τὰ σώματα ἐξέρριψαν 25

521b Eust. p. 1185.6–8 = IV.331.19–332.4 | 521c Eust. p. 1752.35–8 =
 ii.63.19–21 | 521d–f Eust. p. 1266.53–6 = IV.607.6–11

4 ἔχειν del. Kaibel || 6 κοινή ut glossam del. Meineke || 12 <περὶ τοῦ> post
 νόμον add. Jacoby || 13–14 τὴν κλήσιν ποιεῖσθαι, ἵνα ἀξίως ποιούμενοι τοῦ
 χρόνου τὴν παρασκευὴν Casaubon, cf. Plu. Mor. 147e Συβαρίται μὲν γὰρ ὡς
 ἔοικε πρὸ ἐνιαυτοῦ τὰς κλήσεις ποιοῦνται τῶν γυναικῶν, ὅπως ἐκγένετο
 κατὰ σχολὴν παρασκευασαμέναις ἐσθῆτι καὶ χρυσῷ φοιτᾶν ἐπὶ τὸ δεῖπνον :
 τὴν παρασκευὴν ποιεῖσθαι, ἵνα ἀξίως ποιούμενοι τοῦ χρόνου A : τὴν
 παρασκευὴν ποιεῖσθαι C E : ποιούμεναι pro ποιούμενοι Schweighäuser
 13–14 ποιούμενοι A : fort. ποιησάμενοι || 16 ἴδιον C E B M P Eust. Mus :
 ἴδιον A | τὴν ἐξουσίαν A : τὴν om. C E || 17 ἑτέρῳ scripsi : ἕτερον A C E : del.
 Wilamowitz | <ῆ> add. Wilamowitz || 18 ἔχοι scripsi : ἔχῃ vel ἔχῃ A C E
 20 ἐνομοθέτησαν post ὡσαύτως prae. C E || 21 αὐτοὺς C E : om. A

- καὶ ὑπὸ θηρίων εἶασαν διαφθαρῆναι. | αὕτη δ' αὐτοῖς καὶ τῶν 521e
κακῶν ἐγένετο ἀρχὴ μηνίσαντος τοῦ δαιμονίου· ἔδοξαν γοῦν μετ'
ὀλίγας ἡμέρας πάντες αὐτῶν οἱ ἄρχοντες τὴν αὐτὴν ἰδεῖν ὄψιν ἐν
τῇ αὐτῇ νυκτί, τὴν Ἥραν ἰδόντες ἐλθοῦσαν εἰς μέσσην τὴν ἀγορὰν
5 καὶ ἐμοῦσαν χολήν, ἀνέβλυσε δὲ καὶ αἵματος πηγὴ ἐν τῷ ἱερῷ
αὐτῆς. καὶ οὐδὲ οὕτως ἔληξαν τῆς ὑπερηφανίας ἕως πάντες ὑπὸ
Κροτωνιατῶν ἀπώλοντο. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ Περὶ
Δικαιοσύνης (fr. 49 Wehrli = fr. 22 Schütrumpf) φησί· Συβαρίται
τὴν Τήλυος τυραννίδα καταλύσαντες τοὺς μετασχόντας | τῶν 521f
10 πραγμάτων ἀναιροῦντες καὶ φονεύοντες ἐπὶ τῶν βωμῶν ἅπαντες
† καὶ ἐπὶ τοῖς φόνοις τούτοις ἀπεστράφη μὲν τὸ τῆς Ἥρας
ἄγαλμα, τὸ δὲ ἔδαφος ἀνήκε πηγὴν αἵματος, ὥστε τὸν συνέγγυς
ἅπαντα τόπον κατεχάλλωσαν θυρίσι βουλόμενοι στήσαι τὴν τοῦ
αἵματος ἀναφορὰν· διόπερ ἀνάστατοι ἐγένοντο καὶ διεφθάρησαν
15 ἅπαντες, οἱ καὶ τὸν τῶν Ὀλυμπίων || τῶν πάνυ ἀγῶνα ἀμαυρῶσαι 522a
ἐθελήσαντες· καθ' ὃν γὰρ ἄγεται καιρὸν ἐπιτηρήσαντες ἄθλων
ὑπερβολῇ ὥς αὐτοὺς καλεῖν ἐπεχείρουν τοὺς ἀθλητάς. [22] καὶ
Κροτωνιάται δ', ὡς φησι Τίμαιος (FGrH 566 F 44), μετὰ τὸ ἐξελεῖν
Συβαρίτας ἐξώκειλαν εἰς τρυφήν, ὥστε καὶ τὸν ἄρχοντα αὐτῶν
20 περιεῖναι κατὰ τὴν πόλιν ἀλουργίδα ἡμφιεσμένον καὶ ἐστεφανω-
μένον χρυσῷ στεφάνῳ, ὑποδεδεμένον λευκὰς κρηπίδας. οἱ δὲ οὐ
διὰ τρυφήν φασι τοῦτο γεγενῆσθαι ἀλλὰ διὰ Δημοκῆδην τὸν ἰατρὸν,
ὃς τὸ μὲν γένος ἦν Κροτωνιάτης, | Πολυκράτει δὲ τῷ Σαμίων 522b
τυράνῳ συνὼν καὶ μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ
25 Περσῶν ἀνήχθη ὡς βασιλέα Ὀροίτου τὸν Πολυκράτη ἀποκτείναν-
τος. θεραπεύσας δ' ὁ Δημοκῆδης Ἄτοσσαν τὴν Δαρείου μὲν
γυναῖκα, Κύρου δὲ θυγατέρα, τὸν μαστὸν ἀλγήσασαν ἤτησε
ταύτην δωρεὰν καταπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐπανελυσόμε-
νος, καὶ τυχῶν ἤκεν εἰς Κρότωνα· βουλομένου τε αὐτόθι καταμέ-
30 νειν, ἐπιλαβομένου τινὸς τῶν Περσῶν καὶ | λέγοντος ὅτι βασιλέως 522c
εἷη δοῦλος, ἐκείνον μὲν ἀφείλαντο οἱ Κροτωνιάται, ἐκδύσαντες δὲ
τὴν στολὴν τοῦ Πέρσου ἐνέδυσαν τὸν ὑπηρέτην τοῦ πρυτανεύοντος·
ἐξ οὗ δὴ Περσικὴν ἔχων στολὴν περιέρχεται ταῖς ἐβδόμαις τοὺς
βωμοὺς μετὰ τοῦ πρυτάνεως οὐ τρυφῆς χάριν οὐδὲ ὕβρεως ἀλλ'

4 τὴν¹ γὰρ A : γὰρ delevi : fort. τὴν γὰρ Ἥραν εἶδον || 10–11 lac. post
ἅπαντες indic. Kaibel

ἐπηρείας τῆς εἰς τοὺς Πέρσας τοῦτο πράττοντες. ὕστερον δὲ καὶ οἱ
 Κροτωνιάται, φησὶν ὁ Τίμαιος (FGrH 566 F 45), ἐπεχείρησαν τὴν
 Ὀλυμπικὴν πανήγυριν καταλῦσαι τῷ αὐτῷ χρόνῳ προθέντες
 522d ἀργυρικὸν | σφόδρα πλούσιον ἀγῶνα. οἱ δὲ Συβαρίτας τοῦτο
 ποιῆσαι λέγουσι. [23] Ταραντίνους δὲ φησι Κλέαρχος ἐν τετάρτῳ 5
 Βίων (fr. 48 Wehrli) ἀλκὴν καὶ δύναμιν κτησαμένους εἰς τοσοῦτο
 τρυφῆς προελθεῖν ὥστε τὸν ὅλον χρόνα παραλεαίνεσθαι καὶ τῆς
 ψιλώσεως ταύτης τοῖς λοιποῖς κατάρξαι. ἐφόρου δέ, φησί, καὶ
 παρυφῇ διαφανῇ πάντες, οἷς νῦν ὁ τῶν γυναικῶν ἀβρύνεται βίος.
 ὕστερον δ' ὑπὸ τῆς τρυφῆς εἰς ὕβριν ποδηγηθέντες ἀνάστατον 10
 522e μητρόπολιν Ἰαπύγων ἐποίησαν | Κάρβιναν, ἐξ ἧς παιδὰς καὶ
 παρθένους καὶ τὰς ἐν ἀκμῇ γυναικάς ἀθροίσαντες εἰς τὰ τῶν
 Καρβινατῶν ἱερὰ σκηνοποιησάμενοι γυμνὰ πᾶσι τῆς ἡμέρας τὰ
 σώματα παρεῖχον θεωρεῖν· καὶ ὁ βουλόμενος καθάπερ εἰς ἀτυχῇ
 παραπηδῶν ἀγέλην ἐθινοῦτο ταῖς ἐπιθυμίαις τὴν τῶν ἀθροισθέν- 15
 των ὥραν πάντων μὲν ὀρώντων, μάλιστα δὲ ὧν ἥκιστα ἐκείνοι
 προσεδόκων, θεῶν. οὕτω δὲ τὸ δαιμόνιον ἡγανάκτησεν ὥστε
 Ταραντίνων τοὺς ἐν Καρβίνῃ παρανομήσαντας ἐκεραύνωσε |
 522f πάντας. καὶ μέχρι καὶ νῦν ἐν Τάραντι ἐκάστη τῶν οἰκιῶν ὅσους
 ὑπεδέξατο τῶν εἰς Ἰαπυγίαν ἐκπεμφθέντων, τοσαύτας ἔχει στήλας 20
 πρὸ τῶν θυρῶν· ἐφ' αἷς καθ' ὃν ἀπώλοντο χρόνον οὐτ' οἰκτίζονται
 τοὺς ἀποικομένους οὔτε τὰς νομίμους χέονται χοάς, ἀλλὰ θύουσι
 Διὶ Καταιβάτῃ. [24] Ἰαπύγων δ' αὖ, τὸ γένος ἐκ Κρήτης ὄντων,
 523a κατὰ Γλαύκου ζήτησιν ἀφικομένων καὶ κατοικησάντων, οἱ || μετὰ
 25 τοῦτους λήθην λαβόντες τῆς Κρητῶν περὶ τὸν βίον εὐχοσμίας εἰς
 τοσοῦτο τρυφῆς, εἰθ' ὕστερον ὕβρεως ἤλθον ὥστε πρῶτοι τὸ

522d Eust. p. 1436.46, 49–50 = i.85.35, 38–9 | 523a Eust. p. 1094.49 = IV.12.22–3

1 τοῦτο πράττοντες del. Wilamowitz, et lac. post ὕστερον δὲ indic. Kaibel
 8 κατάρξαι A : προκατάρξαι C E || 9 παρυφῇ scripsi : παρυφῆν A C E Eust. :
 παρυφίδα Kaibel || 10 ὕστερον C E : δεύτερον A || 11 μητρόπολιν scripsi :
 μίαν πόλιν A : μίαν πόλιν C E || 13 Καρβινατῶν M P Mus : Καρβινιατῶν A
 19 ἐκάστη M P Mus : ἐκάστη A | ὅσους Musurus : οὓς οὐχ A || 20 ὑπεδέξατο
 Schweighäuser : ὑπεδέξαντο A : ἀπεδέξατο Meineke || 21 θυρῶν A : πυλῶν
 Wilamowitz || 22 τὰς M P Mus : τοὺς A || 23 Καταιβάτῃ M Mus : Καταιβάτῃ
 P : Κατηβάτῃ A | δ' Kaibel : τε A | ὄντων Meineke : ὄν τῶν A C E
 24 Γλαύκου A C E : Δαιδάλου Schweighäuser || 26 τοσοῦτο E : τοῦτο A C

- πρόσωπον ἐντριψάμενοι καὶ προκόμια περιθετὰ λαβόντες στολὰς
 μὲν ἀνθινὰς φορῆσαι, τὸ δὲ ἐργάζεσθαι καὶ πονεῖν αἰσχρὸν
 νομίσαι· καὶ τοὺς μὲν πολλοὺς αὐτῶν καλλίοντας τὰς οἰκίας
 ποιῆσαι τῶν ἱερῶν, | τοὺς δ' ἡγεμόνας ἐφυβρίζοντας τὸ θεῖον 523b
- 5 πορθεῖν ἐκ τῶν ἱερῶν τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα προειπόντας
 μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι· διόπερ ἐξ οὐρανοῦ βαλλόμενοι πυρὶ
 καὶ χαλκῷ ταύτην διέδοσαν τὴν φήμην· ἐφάνη γὰρ † ἣν † μέχρη
 πόρρω κεχαλκευμένα τῶν ἐξ οὐρανοῦ βελῶν, καὶ πάντες οἱ ἀπ'
 ἐκείνων μέχρι τήμερον ἐν χρῷ κεκαρμένοι καὶ πένθιμον στολὴν
- 10 ἀμπεχόμενοι ζῶσι | πάντων τῶν πρὶν ὑπαρξάντων ἀγαθῶν σπανί- 523c
 ζοντες. [25] Ἰβηρες δὲ καίτοι ἐν τραγικαῖς στολαῖς καὶ ποικίλαις
 προϊόντες καὶ χιτῶσι ποδῆρεσι χρώμενοι οὐδὲν ἐμποδίζονται τῆς
 πρὸς τοὺς πολέμους ῥώμης. Μασσαλιῶται δ' ἐθελύνθησαν τὸν
 αὐτὸν Ἰβηρσι τῆς ἐσθῆτος φοροῦντες κόσμον· ἀσχημονοῦσι γοῦν
- 15 διὰ τὴν ἐν ταῖς ψυχαῖς μαλακίαν καὶ τρυφὴν γυναικοπαθοῦντες·
 ὅθεν καὶ παροιμία παρήλθε “πλεύσειας εἰς Μασσαλίαν.” καὶ οἱ
 τὴν Σίριν δὲ κατοικοῦντες, ἣν πρότερον κατέσχον οἱ ἀπὸ Τροίας
 ἐλθόντες, ὕστερον δ' ὑπὸ Κολοφωνίων <...>, ὥς φησι Τίμαιος
 (FGh 566 F 51) καὶ Ἀριστοτέλης (fr. 584 Rose = fr. 601 Gigon), εἰς
- 20 τρυφὴν ἐξώκειλαν οὐχ ἥσσον Συβαριτῶν· καὶ γὰρ | ἰδίως παρ' 523d
 αὐτοῖς ἐπεχωρίασε φορεῖν ἀνθινούς χιτῶνας, οὓς ἐζώννυντο
 μίτραις πολυτελέσι, καὶ ἐκαλοῦντο διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν περιοίκων
 μιτροχίτωνες, ἐπεὶ Ὅμηρος (*Il.* 16.419) τοὺς ἀζώστους ἀμιτροχί-
 τωνας καλεῖ. καὶ Ἀρχιλόχος δ' ὁ ποιητῆς (fr. 22 West²) ὑπερτεθαύ-
 25 μακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν· περὶ γοῦν τῆς
 Θάσου λέγων ὥς ἥσσονός φησιν·

οὐ γὰρ τι καλὸς χώρος οὐδ' ἐφίμερος
 οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥόας.

523c-d Eust. p. 1056.61-3 = III.840.13-16

1 περιθετὰ τε A : τε om. C E Eust. || 2 ἐργάζεσθαι Kaibel : ἐργάσασθαι A C E | αἰσχρὸν Meineke : αἵσχιον A C E || 4 ἡγεμόνας τῶν Ἰαπύγων A : τῶν Ἰαπύγων ut glossam delevi || 6 βαλλόμενοι A : ἐβλήθησαν C E : fort. βληθέντες || 7 † γὰρ ἣν † A : γὰρ τινα Kaibel || 11 τραγικαῖς, i.e. ΤΡΑΓ- P Mus : † τρατικαῖς †, i.e. ΤΡΑΤ- A : στρατηγικαῖς C E B || 13 οἱ τὸν A : οἱ om. C E || 15 καὶ Kaibel : διὰ A C E || 17 πρότερον scripsi : πρώτοι A C E 18 lac. indic. Casaubon : Κολοφώνιοι pro ὑπὸ Κολοφωνίων Schweighäuser 21 ἐπεχωρίασε(ν) A C Eust. : ἐπεχωρίασας E : ἐπεχωρίαζεν Kaibel

ὠνομάσθη δ' ἡ Σίρις, ὡς μὲν Τίμαιός (*FGrH* 566 F 52) φησι καὶ
 Εὐριπίδης ἐν *Δεσμώτιδι Μελανίππῃ* (fr. 496), ἀπὸ γυναικὸς τινος
 523e Σίριδος· ὡς δ' Ἀρχίλοχος, ἀπὸ ποταμοῦ. | οὐκ ὀλίγον δὲ πρὸς τὴν
 τρυφὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ σύμπαντος τούτου κλίματος καὶ
 τὸ πλῆθος ἐγένετο τῶν ἀνθρώπων· διὸ καὶ Μεγάλη Ἑλλάς 5
 ἐκλήθη πᾶσα σχεδὸν ἢ κατὰ τὴν Ἰταλίαν κατοικήσῃς. [26] Μιλή-
 σιοι δ' ἕως μὲν οὐκ ἐτρύφων, ἐνίκων Σχύθας, ὡς φησὶν Ἐφορος
 (*FGrH* 70 F 183), καὶ τὰς τε ἐφ' Ἑλλησπόντῳ πόλεις ἔκτισαν καὶ
 τὸν Εὐξείνιον Πόντον κατῴκησαν πόλεσι λαμπραῖς· καὶ πάντες ἐπὶ
 τὴν Μίλητον ἔβηον. ὡς δὲ ὑπήχθησαν ἡδονῇ καὶ τρυφῇ, κατερρύη 10
 τὸ τῆς πόλεως ἀνδρείον, φησὶν Ἀριστοτέλης (fr. 557 Rose = fr.
 523f 565.1 Gigon). | καὶ παροιμία τις ἐγεννήθη ἐπ' αὐτῶν·

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. (cf. *Ar. Pl.* 1002)

Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς ἐν δευτέρῳ *Περὶ Δικαιοσύνης* (fr. 50
 Wehrli = fr. 23 Schütrumpf) φησὶν· ἡ Μιλησίων πόλις περιπέπτω- 15
 κεν ἀτυχίαις διὰ τρυφὴν βίου καὶ πολιτικὰς ἑχθρας· οἱ τὸ ἐπιεικὲς
 524a οὐκ ἀγαπῶντες ἐκ ρίζων || ἀνείλον τοὺς ἐχθροὺς· στασιαζόντων
 γὰρ τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων καὶ τῶν δημοτῶν, οὓς ἐκεῖνοι Γέργι-
 θας ἐκάλουν, πρῶτον μὲν κρατήσας ὁ δῆμος καὶ τοὺς πλουσίους
 ἐκβαλὼν καὶ συναγαγὼν τὰ τέκνα τῶν φυγόντων εἰς ἁλωνίας 20
 βουσί συναλοίησαν καὶ παρανομωτάτῳ θανάτῳ διέφθειραν.
 τοιγάρτοι πάλιν οἱ πλούσιοι κρατήσαντες ἅπαντας ὧν κύριοι
 κατέστησαν μετὰ τῶν τέκνων κατεπίττωσαν, ὧν καιομένων φασὶν
 ἄλλα τε πολλὰ γενέσθαι τέρατα καὶ ἐλαίαν ἱερὰν αὐτομάτην |
 524b ἀναφθῆναι· διόπερ ὁ θεὸς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπῆλauen αὐτοὺς τοῦ 25
 μαντείου, καὶ ἐπερωτώντων διὰ τίνα αἰτίαν ἀπελαύνονται εἶπε
 (*Didyma Oracle* 3 Fontenrose)·

523e–f Eust. p. 1358.8–12 = IV.929.22–930.2 | 524a–b Eust. p. 1433.41–4 =
 i.81.19–23 | 524b Eust. p. 1358.8–12 = IV.929.22–930.2

2 *Δεσμώτιδι ἢ Μελανίππῃ* A : ἡ del. Dindorf, cf. 14.613d || 6 <Ἑλλήνων>
 κατοικήσῃς Meineke || 9 ἐπὶ A : ὑπὸ C E : εἰς Eust. || 11 ὁ Ἀριστοτέλης A : ὁ
 om. C E Eust. || 20–1 συναγαγὼν, βουσί (om. συναγαγόντες) C E : συναγα-
 γὼν ... βοὺς συναγαγόντες (v.ll.) A : συναγαγὼν ... βοὺς τε ἐπαγαγόντες
 Casaubon : συναγαγὼν ... βοὺς εἰσαγαγόντες Kaibel || 22 τοιγάρτοι A :
 τοιγαροῦν C E || 25 ἀπῆλauen αὐτοὺς τοῦ Musurus : ἀπῆλauen αὐ τοῦ A :
 ἀπῆλauen τοῦ (structura mutata) C E : fort. ἀπῆλauen ἀπὸ τοῦ

καὶ μοι Γεργίθων τε φόνος μέλει ἀπτολεμίστων
πισσῆρων τε μόρος καὶ δένδρεον ἀειθαλές.

- Κλέαρχος δὲ ἐν τετάρτῳ Βίων (fr. 45 Wehrli) ζηλώσαντάς φησι
τοὺς Μιλησίους τὴν Κολοφωνίων τρυφὴν διαδοῦναι καὶ τοῖς
5 πλῆσιοιχώροις, ἔπειτ' ὀνειδιζομένους λέγειν ἑαυτοῖς: “οἴκοι τὰ 524c
Μιλήσια κάπιχώρια καὶ | μὴ ἐν τῷ μέσῳ.” [27] καὶ περὶ Σκυθῶν
δ' ἐξῆς ὁ Κλέαρχος (fr. 46 Wehrli) τάδε ἱστορεῖ· μόνον δὲ νόμοις
κοινοῖς πρῶτον ἔθνος ἐχρήσατο τὸ Σκυθῶν. εἴτα πάλιν ἐγένοντο
πάντων ἀθλιώτατοι βροτῶν διὰ τὴν ὕβριν· ἐτρύφησαν μὲν γὰρ ὡς
10 οὐδένες ἕτεροι τῶν πάντων εὐροίας καὶ πλούτου καὶ τῆς λοιπῆς
αὐτοὺς χορηγίας κατασχούσης. τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῆς ἔτι καὶ νῦν
ὑπολειπούσης περὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν ἐσθῆτός τε καὶ διαίτης.
τρυφήσαντες δὲ καὶ μάλιστα δὴ καὶ πρῶτοι πάντων τῶν ἀνθρώ-
πων | ἐπὶ τὸ τρυφᾶν ὀρμήσαντες εἰς τοσοῦτο προῆλθον ὕβρεως 524d
15 ὥστε πάντων τῶν ἀνθρώπων εἰς οὓς ἀφίκοιντο ἡκρωτηρίαζον τὰς
ῥίνας· ἀφ' ὧν οἱ ἀπόγονοι μεταστάντες ἔτι καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ πάθους
ἔχουσι τὴν ἐπωνυμίαν. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν τὰς Θρακῶν τῶν
πρὸς ἐσπέραν καὶ ἄρκτον περιοικούντων γυναῖκας ἐποικιλλον τὰ
σώματα περόναις γραφὴν ἐνεῖσαι· ὅθεν πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον αἱ
20 ὕβρισθεῖσαι τῶν Θρακῶν γυναῖκες ἰδίως ἐξηλείψαντο τὴν συμφο-
ρὰν | προσαναγραψάμεναι τὰ λοιπὰ τοῦ χρωτός, ἵν' ὁ τῆς ὕβρεως 524e
καὶ τῆς αἰσχύνης ἐπ' αὐταῖς χαρακτῆρ εἰς ποικιλίαν καταριθμη-
θῇς κόσμου προσηγορία τοῦνειδος ἐξαλείψῃ. πάντων δὲ οὕτως
ὑπερηφάνως προέστησαν ὥστε οὐδένων ἄδακρυς ἢ τῆς δουλείας
25 ὑπουργία γινομένη διήγγειλεν εἰς τοὺς ἐπιγινομένους τὴν ἀπὸ

524d-e Eust. p. 1960.15-17 = ii.321.28-30 | 524e-f Eust. p. 1292.63-4 = IV.701.17-19

1 ἀπτολεμίστων C E : ἀπτολεμίστω A || 2 πισσῆρων A : πισσηρός C E :
πισσηροῦ (structura mutata) Eust. | ἀειθαλές A C E : ἀειθαλοῦς (structura
mutata) Eust. : ἀειθαλλές B : αἰεὶ ἀθαλλές Schweighäuser || 8 <καὶ> πρῶτον
Kaibel || 10 εὐροίας Schweighäuser (εὐρροίας iam Musurus) : εὐβοίας A
12 ὑπολειπούσης B M P Mus : ὑπολιπούσης A || 14 τοσοῦτο scripsi : τοῦτο A
C E || 15 ἀφίκοιντο A : ἀφίκοντο C E || 16 ἀφ' del. Kaibel || 18 περιοικούντων
Kaibel : τῶν περιοίκων A : τῶν del. Wytttenbach || 21 προσαναγραψάμεναι A
C E Eust. : προσκαταγραψάμεναι Kaibel || 22-3 καταριθμηθεῖς C E B M P
Mus : ἀριθμηθεῖς Eust. : καταριθμηθεῖς A || 25 γινομένη C E B, cf.
ἐπιγινομένους infra : γιγνομένη A

Σκυθῶν ῥήσιν οἷα τις ἦν. διὰ τὸ πλῆθος οὖν τῶν κατασχουσῶν
 αὐτοὺς συμφορῶν, ἐπεὶ διὰ τὸ πένθος ἅμα τὸν τε τῶν βίων ὄλβον
 524f καὶ τὰς κόμας περιεσπάσθησαν, παντὸς ἔθνους | οἱ ἔξω τὴν ἐφ'
 ὕβρει κουράν ἀπεσχυθίσθαι προσηγόρευσαν. [28] τοὺς δὲ σύμπαν-
 τας Ἰωνας ἐπισκώπτων Καλλίας (fr. 8) ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωψι 5
 φησι·

τί γὰρ ἡ τρυφερά καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία; εἴφ' ὅτι
 πράσσει.

καὶ Ἀβυδηνοὶ δὲ — Μιλησίων δ' εἰσὶν ἄποικοι — ἀνειμένοι τὴν
 δίαίταν εἰσι καὶ κατεαγότες, ὡς παρίστησιν Ἑρμιππος ἐν Στρατι- 10
 ωταῖς (fr. 57)·

(A.) χαῖρ', ὦ διαπόντιον
 στράτευμα, τί πράττομεν; † ὦν
 τὰ μὲν πρὸς ὄψιν μαλακῶς
 † ἔχειν ἀπὸ σώματος || 15
 525a κόμη τε νεανικῇ 5
 σφρίγει τε βραχιόνων.
 (B.) ἦσθου τὸν Ἀβυδὸν ὡς
 ἀνὴρ γεγέννηται;

καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι (fr. 556) παρακωμωδῶν πολλοὺς τῶν 20
 Ἰώνων·

ἔπειθ' ὅσοι παρήσαν ἐπίσημοι ξένοι
 ἐπηκολούθουν κῆντιβόλουν προσκείμενοι·
 “ὅπως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει 'ς Χίον,”
 ἕτερος δ'· “ὅκως ἐς Κλαζομενάς,” ἕτερος δ'· “ὅκως | 25
 525b εἰς Ἑφεσον,” οἱ δ'· “εἰς Ἀβυδὸν.” ἦν δ' ἐκεῖνα † πανθόδω †. 5

524f Eust. p. 1358.13–14 = IV.930.4–5

9 δὲ C E : om. A || 12 χαῖρ' ὦ Dobree : χαίρω A || 13 στράτευμα, τί
 πράττομεν Dobree (στράτευμά τι πραττομένων iam M) : † στρατευματι †
 πραττομένων A || 16 κόμη τε νεανικῇ Musurus : κόμη τε νεανική A
 23 κῆντιβόλουν M P Mus : καὶ κῆντιβόλουν A : κῆντεβόλουν Cobet || 24 ὅπως
 A : ὅκως Musurus, cf. v. 4 ὅκως || 26 εἰς¹ ... εἰς A : ἐς ... ἐς Schweighäuser,
 ducente Toup | οἱ A : ὁ Meineke

- περί δὲ τῶν Ἀβυδηνῶν Ἀντιφῶν ἐν τῷ Κατὰ Ἀλκιβιάδου Λοιδο-
 ρίας (fr. 67 Blass-Thalheim) γράφει οὕτως· ἐπειδὴ ἐδοκιμάσθη
 ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων, παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ σαυτοῦ χρήματα
 ὥχου ἀποπλέων εἰς Ἀβυδον, οὔτε χρέος ἴδιον σαυτοῦ παραξόμενος
 5 οὐδὲν οὔτε προξενίας οὐδεμιᾶς ἔνεκεν, ἀλλὰ τῇ σαυτοῦ παρανομίᾳ
 καὶ ἀκολασίᾳ τῆς γνώμης ὁμοίους ἔργων τρόπους μαθησόμενος
 παρὰ τῶν ἐν Ἀβύδῳ γυναικῶν, ὅπως ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ βίῳ σαυτοῦ
 ἔχοις χρῆσθαι αὐτοῖς. | [29] ἀπώλοντο δὲ καὶ Μάγνητες οἱ πρὸς 525c
 τῷ Μαϊάνδρῳ διὰ τὸ πλεόν ἀνεθῆναι, ὥς φησι Καλλίνος ἐν τοῖς
 10 Ἑλεγείοις (fr. 3 West²) καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 20 West²)· ἐάλωσαν γὰρ
 ὑπὸ Ἐφεσίων. καὶ περὶ αὐτῶν δὲ τῶν Ἐφεσίων Δημόκριτος ὁ
 Ἐφέσιος ἐν τῷ προτέρῳ Περὶ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ Ναοῦ (FGrH 267 F 1)
 διηγούμενος περὶ τῆς χλιδῆς αὐτῶν καὶ ὧν ἐφόρου βαπτῶν
 ἱματίων γράφει καὶ τάδε· τὰ δὲ τῶν Ἰώνων ἰοβαφῇ καὶ πορφυρᾷ
 15 καὶ κρόκινα ῥόμβοις ὑφαντά· αἱ δὲ κεφαλαὶ κατ' ἴσα διειλημμέναι
 ζώοις· καὶ σαράπεις μῆλινοι καὶ | πορφυροὶ καὶ λευκοί, οἱ δὲ 525d
 ἄλουργεῖς· καὶ καλασίρεις Κορινθιουργεῖς· εἰσὶ δ' αἱ μὲν πορφυραῖ
 τούτων, αἱ δὲ ἰοβαφεῖς, αἱ δὲ ὑακίνθιναι· λάβοι δ' ἂν τις καὶ
 φλογίνας καὶ θαλασσοειδεῖς. ὑπάρχουσι δὲ καὶ Περσικαὶ καλασί-
 20 ρεις, αἵπερ εἰσὶ κάλλισται πασῶν. ἴδοι δ' ἂν τις, φησί, καὶ τὰς
 καλουμένας ἀκταίας, ὅπερ ἐστὶ καὶ πολυτελέστατον ἐν τοῖς Περσι-
 κοῖς περιβλήμασιν. ἐστὶ δὲ τοῦτο σπαθητὸν ἰσχύος καὶ κουφότη-
 τος χάριν· καταπέπασται δὲ χρυσοῖς κέγχροις· οἱ δὲ κέγχροι
 νήματι πορφυρῷ πάντες | εἰς τὴν εἴσω μοῖραν ἄμματα· ἔχουσιν ἀνά 525e
 25 μέσον. τούτοις πᾶσι χρῆσθαι φησι τοὺς Ἐφεσίους ἐπιδόντας εἰς
 τρυφὴν. [30] περὶ δὲ τῆς Σαμίων τρυφῆς Δοῦρις (FGrH 76 F 60)
 ἱστορῶν παρατίθεται Ἀσίου ποιήματα, ὅτι ἐφόρου χλιδῶνας περὶ
 τοῖς βραχίοσι καὶ τὴν ἑορτὴν ἄγοντες τῶν Ἑραίων ἐβάδιζον
 κατεκτενισμένοι τὰς κόμας ἐπὶ τὸ μετὰφρενον καὶ τοὺς ὤμους. τὸ

525c-d Eust.(1) p. 1387.44 = i.14.18-19 | 525c-d Eust.(2) p. 1390.40 =
 i.18.36-7 | 525d Eust. p. 1390.42 = i.18.38-9

3 σαυτοῦ M P Mus, cf. σαυτοῦ ter infra : αὐτοῦ A || 7 σαυτοῦ A : del.
 Wilamowitz || 11 ὁ C E : om. A || 15 κεφαλαὶ A : στεφάναι Kaibel
 18 ὑακίνθιναι Casaubon : ὑακίνθινας (structura mutata) C E Eust.(1-2) :
 ὑακίνθοι A || 23 καταπέπασται, i.e. -ΠΑΣ- Dalechamps (conspersum) :
 καταπέπλασται, i.e. -ΠΛΑΣ- A C E || 29 κατεκτενισμένοι C E B Mus :
 κατεκτενισμένοι A

δὲ νόμιμον τοῦτο μαρτυρεῖσθαι καὶ ὑπὸ παροιμίας τῆσδε· “βαδίζειν <εἰς> Ἡραῖον ἐμπεπλεγμένον”. ἐστὶ δὲ τὰ τοῦ Ἀσίου ἔπη (fr. 13, pp. 130–1 Bernabé) οὕτως ἔχοντα· |

525f οἱ δ' αὐτως φοιτέσχον, ὅπως πλοκάμους κτενίσαιντο,
εἰς Ἡρας τέμενος πεπυκασμένοι εἵμασι καλοῖς. 5
χιονόεσι χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρέος εἶχον,
χρύσειαι δὲ κορύμβαι ἐπ' αὐτῶν τέττιγες ὥς,
χαίται δ' ἠωρεῦντ' ἀνέμῳ χρυσεῖς ἐνὶ δεσμοῖς, 5
δαιδάλεοι δὲ χλιδῶνες ἄρ' ἀμφὶ βραχίουσιν † ἦσαντες †
ὑπασπίδιον πολεμιστήν. 10

Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ Περὶ Ἡδονῆς (fr. 57 Wehrli = fr. 526a 41 Schütrumpf) || Σαμίου φησὶ καθ' ὑπερβολὴν τρυφήσαντας διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους μικροψυχίαν ὥσπερ Συβαρίτας τὴν πόλιν ἀπολέσαι. [31] Κολοφώνιοι δέ, ὡς φησὶ Φύλαρχος (FGrH 81 F 66), τὴν ἀρχὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τρυφὴν ἐξώκει- 15
λαν πρὸς Λυδοὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι, προήεσαν διησκημένοι τὰς κόμας χρυσῷ κόσμῳ, ὥς καὶ Ξενοφάνης (fr. 3 West²) φησὶν·

ἀφροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγερῆς, | 20
526b ἦεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
οὐ μείους ὥσπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν,
αὐχαλέοι, χαίτησιν † ἀγαλλομεν † εὐπρεπέεσσιν 5
ἀσκητοῖς ὁδμὴν χρήμασι δευόμενοι.

2 <εἰς> add. Meineke, cf. εἰς Ἡρας τέμενος infra || 4 φοιτέσχον A : φοίτεσχον B M P Mus || 5 Ἡρας A : Ἡρης Naeke | πεπυκασμένοι B P Mus : πεποι-
κασμένοι (vox nihili) A || 7 v. 4 post v. 5 transpos. Naeke || 8 δ' ἠωρεῦντ'
ἀνέμῳ Dindorf, ducente Casaubon : δ' † ωρευντανεμῳ † A || 9 δαιδάλεοι δὲ
χλιδῶνες A : δαιδαλέας δὲ χλιδῶνας Ebert | βραχίουσιν † ἦσαντες † A : βρα-
χίος' ἔσαντες Ebert || 13 μικροψυχίαν scripsi : μικρολογίαν A : φιλοτιμίαν
Kaibel || 19 ἀφροσύνας A : ἀβροσύνας JGSchneider || 20 ἦσαν ἄνευ Dindorf :
† ἦσανευσ † A : ἦσαν εὐ- M : ἦσαν εὐ- P : ἦσαν ἐπὶ Musurus || 22 ὥσπερ A :
ἦπερ P Mus | χίλιοι A : χεῖλιοι Hiller | εἰς A : ὥς Schweighäuser
23 χαίτησιν M P Mus : † χαιτισιν † A || 24 χρήμασι A : κρίμασι Musurus
(χρίσμασι iam B)

- οὕτω δ' ἐξελύθησαν διὰ τὴν ἄκαιρον μέθην ὥστε τινὲς αὐτῶν οὔτε ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον οὔτε δυόμενον ἐωράκεσαν· νόμον τε ἔθεντο, 526c
 5 δς ἔτι καὶ ἐφ' ἡμῶν ἦν, τὰς αὐλητρίδας καὶ τὰς ψαλτρίδας | καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τῶν ἀχροαμάτων τὰ μισθώματα λαμβάνειν ἀπὸ
 10 πρῶι μέχρι μέσου ἡμέρας καὶ μέχρι λύχνων ἀφῶν· ἀπὸ δὲ τούτου τὴν λοιπὴν νύκτα ἦσαν πρὸς τῷ μεθύειν. Θεόπομπος δ' ἐν πεντε-
 καιδεκάτῃ Ἱστοριῶν (*FGrH* 115 F 117) χιλίους φησὶν ἄνδρας αὐτῶν ἀλουργεῖς φοροῦντας στολὰς ἀστυπολεῖν, ὃ δὴ καὶ βασιλεῦσι σπάνιον τότε ἦν καὶ περισπούδαστον· ἰσοστάσιος γὰρ ἦν ἡ
 15 πορφύρα πρὸς ἄργυρον ἐξεταζομένη. τοιγαροῦν διὰ τὴν τοιαύτην ἀγωγὴν ἐν τυραννίδι καὶ στάσεσι γενόμενοι αὐτῇ <τῇ> πατρίδι διεφθάρησαν. ταῦτά εἶρηκε | περὶ αὐτῶν καὶ Διογένης ὁ Βαβυλώ- 526d
 νιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Νόμων (*fr.* 53, *SVF* iii.221). κοινῶς δὲ περὶ πάντων τῶν Ἰώνων <τῆς> τρυφῆς Ἀντιφάνης ἐν Δωδώνῃ (*fr.* 91)
 15 τάδε λέγει·

πόθεν οἰκήτωρ, ἢ τις Ἰώνων
 τρυφεραμπεχόνων ἀβρὸς ἡδυπαθῆς
 ὄχλος ὠρμηται;

- Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Περὶ Ἡδονῆς (*fr.* 549 Fortenbaugh) καὶ δὴ 526e
 20 καὶ τοὺς Ἰωνὰς φησι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τρυφῆς <...> ἔτι καὶ νῦν ἡ χρυσὴ παροιμία διαμεμένηκε. [32] καὶ τῶν παρωκεανιτῶν δὲ τινὰς φησι Θεόπομπος ἐν ὀγδόῃ Φιλιππικῶν (*FGrH* 115 F 62) ἀβροδιαίτους γενέσθαι. περὶ δὲ Βυζαντίων | καὶ Καλχηδονίων ὁ 526e
 αὐτός φησι Θεόπομπος τάδε· ἦσαν δὲ οἱ Βυζάντιοι καὶ διὰ τὸ
 25 δημοκρατεῖσθαι πολὺν ἤδη χρόνον καὶ πόλιν ἐπ' ἐμπορίου κειμέ-
 νην ἔχειν καὶ τὸν δῆμον ἅπαντα περὶ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν λιμένα διατρίβειν ἀκόλαστοι καὶ συνουσιάζειν καὶ πίνειν εἰθισμένοι ἐπὶ
 30 τῶν καπηλείων. Καλχηδόνιοι δὲ πρὶν μὲν μετασχεῖν αὐτοῖς τῆς πολιτείας ἅπαντες ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ βίῳ βελτίονι διετέλουν
 ὄντες. ἐπεὶ δὲ τῆς δημοκρατίας τῶν Βυζαντίων ἐγεύσαντο, διεφθάρησαν εἰς τρυφὴν καὶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον ἐκ σωφρονεστάτων | καὶ 526f

2 ἐωράκεσαν scripsi : ἐωράκασι A C E || 5 μέσου A, cf. Th. 3.80.2, D.L. 8.33 : μέσης B M P Mus : μεσοῦσης Kaibel || 8 ὃ δὴ Coraes : ὅθεν A C E : fort. οἶον 11 <τῇ> addidi || 14 <τῆς> addidi || 20 lac. stat. Casaubon || 25 τὴν πόλιν A C E : τὴν deleui : fort. τὴν πόλιν ... κείσθαι (pro κειμένην ἔχειν) || 28 καπηλείων C E B : καπηλίων A || 31 lac. post τρυφὴν indic. Kaibel

μετριωτάτων φιλοπόται καὶ πολυτελεῖς γενόμενοι. κὰν τῇ πρώτῃ
 δὲ πρὸς ταῖς εἴκοσι τῶν Φιλιππικῶν (FGrH 115 F 132) τὸ τῶν
 Ὀμβρικῶν φησιν ἔθνος — ἐστὶ δὲ περὶ τὸν Ἀδρίαν — ἐπεικῶς
 527a εἶναι ἀβροδίατον παραπλησίως τε βιοτεύειν τοῖς Λυδοῖς || χῶραν
 τε ἔχειν ἀγαθὴν, ὅθεν προελθεῖν εἰς εὐδαιμονίαν. [33] περὶ δὲ 5
 Θετταλῶν λέγων ἐν τῇ τετάρτῃ (FGrH 115 F 49) φησὶν ὅτι ζῶσιν οἱ
 μὲν σὺν ταῖς ὀρχηστρίσι καὶ ταῖς αὐλητρίσι διατρίβοντες, οἱ δ' ἐν
 κύβοις καὶ πότοις καὶ ταῖς τοιαύταις ἀκολασίαις διημερεῦοντες·
 καὶ μᾶλλον σπουδάζουσιν ὅπως ὅψων παντοδαπῶν τὰς τραπέζας
 παραθήσονται πλήρεις ἢ τὸν αὐτῶν βίον ὅπως παρασχέσονται 10
 κεκοσμημένον. Φαρσάλιοι δὲ πάντων, φησὶν, ἀνθρώπων εἰσὶν
 ἀργότατοι καὶ πολυτελέστατοι. ὠμολόγηται δ' οἱ Θετταλοί, ὡς |
 527b καὶ Κριτίας (88 B 31 D.-K.) φησί, πάντων Ἑλλήνων πολυτελέστα-
 τοι γεγενῆσθαι περὶ τε τὴν δίαιταν καὶ τὴν ἐσθήτα· ὅπερ αὐτοῖς
 αἴτιον ἐγένετο κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν τοὺς Πέρσας ζηλώ- 15
 σαντας τὴν τούτων τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν. περὶ δὲ Αἰτωλῶν
 Πολύβιος μὲν ἐν τρισκαίδεκάτῃ Ἱστοριῶν (13.1.1) φησιν ὡς διὰ
 τὴν τῶν πολέμων συνέχειαν καὶ τὴν τῶν βίων πολυτέλειαν
 κατάχρεοι ἐγένοντο. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν δωδεκάτῃ Ἱστοριῶν
 (FGrH 86 F 6), Αἰτωλοί, φησί, τοσούτῳ τῶν λοιπῶν ἐτοιμότερον 20
 527c ἔχουσι πρὸς | θάνατον ὅσῳπερ καὶ ζῆν πολυτελῶς ἐκτενέστερον
 ζητοῦσι τῶν ἄλλων. [34] διαβόητοι δ' εἰσὶ περὶ τρυφὴν Σικελιώται
 τε καὶ Συρακοῖοι, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Δαιταλεῦσιν (fr.
 225.1-3)·

ἀλλ' οὐ γὰρ ἐμάθετε ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος ἀλλὰ μᾶλλον 25
 πίνειν, ἔπειτ' ἄδιν κακῶς, Συρακοσίαν τράπεζαν
 Συβαρίτιδός τ' εὐωχίας καὶ “Χῖον ἐκ Λακαινῶν”.

527b Eust. p. 1321.7-8 = IV.801.19-21 | 527b Eust. p. 1534.13 = i.214.7
 527c-d Eust. p. 1358.6 = IV.929.18-20

1 φιλοπόται C E M P Mus : φιλοπῶται A || 7 ταῖς¹ ... ταῖς² A, cf. 12.532d ἐν
 τοῖς αὐλητρίδιοις καὶ παρὰ ταῖς ἐταίραις : om. C E, fort delenda
 10 παραθήσονται B M P Mus : παραθήσωνται A | παρασχέσονται P Mus :
 παρασχέσωνται A || 14 τὴν ἐσθήτα A : ἐσθῆτ' E : αἰσθῆτ' C : τὰς ἐσθήτας
 14.662f || 21 καὶ ἐκτενέστερον A C E : καὶ del. Meineke || 25 ἐμάθετε ταῦτα
 A : ἔμαθε ταῦτ' Elmsley

- Πλάτων δ' ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς (VII 326b–c) φησι· ταύτην δὴ τὴν
 διάνοιαν ἔχων εἰς Ἰταλίαν τε καὶ Σικελίαν ἦλθον, ὅτε πρῶτον
 ἀφικόμεν. | ἐλθόντα δέ με ὁ ταύτη βίος οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἤρεσε, 527d
 δὲς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ζῆν καὶ μηδέποτε κοιμώμενον
 5 μόνον νύκτωρ, καὶ ὅσα τούτων ἐπιτηδεύματα συνέπεται τῷ βίῳ·
 ἐκ γὰρ τούτων τῶν ἐθνῶν οὐτ' ἂν φρόνιμος οὐδεὶς ποτε γενέσθαι
 τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ νέου ἐπιτηδεύων δύναιτο,
 σώφρων δ' οὐδ' ἂν μελλήσαι ποτὲ γενέσθαι. κἀν τρίτῳ δὲ Πολι-
 10 τείας (404d) γράφει οὕτω· Συρακοσίαν δέ, ὦ φίλε, τράπεζαν καὶ
 Σικελικὴν ποικιλίαν ὅψου, ὡς ἔοικας, οὐκ αἰνεῖς· ψέγεις δὲ καὶ
 Κορινθίαν κόρην φίλην εἶναι ἀνδράσι | μέλλουσιν εὖ σώματος ἔξιν 527e
 καὶ Ἀττικῶν πεμμάτων τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας. [35]
 Ποσειδώνιος δ' ἐκκαίδεκάτῃ Ἱστοριῶν (FGrH 87 F 10 = fr. 62a
 Edelstein–Kidd = fr. 157a Theiler) περὶ τῶν κατὰ τὴν Συρίαν
 15 πόλεων λέγων ὡς ἐτρύφων γράφει καὶ ταῦτα· τῶν γοῦν ἐν ταῖς
 πόλεσιν ἀνθρώπων διὰ τὴν εὐβοσίαν τῆς χώρας ἀπὸ τῆς περὶ τὰ
 ἀναγκαῖα κακοπαθείας (<...> συνόδους νεμόντων πλείονας, ἐν αἷς
 εὐωχοῦντο συνεχῶς, τοῖς μὲν γυμνασίοις ὡς βαλανείοις χρώμενοι,
 ἀλειφόμενοι ἐλαίῳ πολυτελεῖ καὶ μύροις, τοῖς δὲ γραμματέοις —
 20 οὕτω γὰρ | ἐχάλουν τὰ κοινὰ τῶν συνδείπνων — ὡς ἐν οἰκητηρίοις 527f
 ἐνδαισιώμενοι, καὶ τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας γαστριζόμενοι ἐν
 αὐτοῖς οἴνοις καὶ βρώμασιν, ὥστε καὶ προσσποφύρειν πολλὰ, καὶ
 καταυλούμενοι πρὸς χελωνίδος πολυχρότου φόφον, ὥστε τὰς
 πόλεις ὅλας τοιούτοις κελάδοις συνηχεῖσθαι. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ
 25 πέμπτῃ <καὶ> τριακοστῇ τῶν Εὐρωπαϊκῶν (FGrH 86 F 16),
 Ἀρυκανδεῖς, φησί, || Λυκίας ὁμοροὶ ὄντες Λιμυρεῦσι διὰ τὴν περὶ 528a
 τὸν βίον ἀσωτίαν καὶ πολυτέλειαν κατὰχρεοὶ γενόμενοι καὶ διὰ
 τὴν ἀργίαν καὶ φιληδονίαν ἀδυνατοῦντες ἀποδοῦναι τὰ δάνεια
 προσέκλιναν ταῖς Μιθριδάτου ἐλπίσιν ἄθλον ἔξιν νομίσαντες

527d Eust. p. 1832.61 = ii.161.25

5 τούτων A C E : τούτῳ M P Mus et Pl. || 8 μελλήσαι C E et Pl. : μελῆσαι A
 17 lac. statui || 19 ἀλειφόμενοι δ' A et 5.210f (δέ) : ἀλείφεσθαι δ' (structura
 mutata) C E : δ' del. Meineke | γραμματέοις E et 5.210f : γραμματίοις A C
 20 ὡς ἐν A : ἐν C E : ὡς 5.210f || 21 καὶ A C E : del. Kaibel | πλεῖστον B M :
 πλείον A C E || 23 καταυλούμενοι scripsi : καταυλουμένους A | πολυχρότου
 φόφον A : πολυχρότους φόφους Kaibel || 25 πέμπτῃ <καὶ> τριακοστῇ scripsi :
 τριακοστῇ πέμπτῃ A

528b χρεῶν ἀποκοπᾶς. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ (*FGrH* 86 F 14)
 Ζακυνθίους φησὶν ἀπείρους εἶναι πολέμου διὰ τὸ ἐν εὐπορίᾳ καὶ
 πλούτῳ τρυφῶντας ἐθίζεσθαι. [36] Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἐβδόμῃ
 (7.1.1–3) φησὶ Καπυησίους τοὺς ἐν | Καμπανίᾳ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς
 γῆς πλούτον περιβαλομένους ἐξοκεῖλαι εἰς τρυφὴν καὶ πολυτέ- 5
 λειαν ὑπερβαλλομένους τὴν περὶ Κρότωνα καὶ Σύβαριν παραδεδο-
 μένην φῆμην. οὐ δυνάμενοι οὖν, φησί, φέρειν τὴν παρούσαν εὐδαι-
 μονίαν ἐκάλουν τὸν Ἀννίβαν· διόπερ ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνήκεστα
 ἔπαθον. Πετηγῆνοι δὲ τηρήσαντες τὴν πρὸς Ῥωμαίους πίστιν εἰς
 528c τοσοῦτο καρτερίας ἦλθον πολιορκούμενοι ὑπ' Ἀννίβα ὥστε μετὰ τὸ 10
 πάντα μὲν τὰ κατὰ τὴν πόλιν δέρματα καταφαγεῖν, | ἀπάντων δὲ
 τῶν κατὰ τὴν πόλιν δένδρων τοὺς φλοιοὺς καὶ τοὺς ἀπαλοὺς
 πτόρθους ἀναλῶσαι, ἔνδεκα μῆνας ὑπομείναντες τὴν πολιορκίαν
 οὐδενὸς βοηθοῦντος οὐδὲ συνευδοκοῦντος Ῥωμαίων παρέδοσαν
 15 ἑαυτοὺς. [37] τοὺς δὲ Κουρήτας φησὶ Φύλαρχος διὰ τῆς ἐνδεκάτης
 τῶν Ἱστοριῶν (*FGrH* 81 F 23) Αἰσχύλον (fr. 313) ἱστορεῖν διὰ τὴν
 τρυφὴν τυχεῖν τῆς προσηγορίας·

χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένους ἀβραΐς·
 ὅθεν καλεῖν Κουρήτα λαὸν ἤνεσαν. |

528d Ἀγάθων δ' ἐν τῷ Θυέστῃ (*TrGF* 39 F 3) τοὺς τὴν Πρώνακτος 20
 θυγατέρα μνηστεύοντας τοῖς τε λοιποῖς πᾶσιν ἐξησχημένους ἐλθεῖν
 καὶ κομῶντας τὰς κεφαλὰς, ἐπεὶ δ' ἀπέτυχον τοῦ γάμου·

κόμας ἐχειράμεσθα (φησί) μάρτυρας τρυφῆς,
 ἧ που ποθεινὸν χρῆμα παιζούση φρενί·
 ἐπώνυμον γοῦν εὐθύς ἔσχομεν κλέος
 25 Κούρητες εἶναι κουρίμου χάριν τριχός.

528e καὶ Κυμαῖοι δὲ οἱ ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς φησιν Ὑπέροχος (*FGrH* 576 F 1) ἢ
 ὁ ποιήσας τὰ εἰς αὐτὸν ἀναφερόμενα Κυμαῖκά, | διετέλεσαν χρυσο-

528c–d Eust. p. 1292.54–61 = IV.701.9–14

1 πρώτη καὶ τριακοστῇ scripsi : τριακοστῇ καὶ πρώτη A || 4 φησὶ C E : om.
 A || 5 περιβαλομένους Schweighäuser : περιβαλλομένους A || 6 τὴν C E B M
 P Mus : τῇ A || 8 ἀνήκεστα δεινὰ A : δεινὰ (glossa) om. C E || 12 ἀπαλοὺς, i.e.
 ΑΠΑΛ- C E : ἀπλοὺς, i.e. ΑΠΛ- A || 13 καὶ ἔνδεκα A : καὶ om. C E
 14 συνευδοκοῦντος A C E : συνευδοκούντων Bedrot || 15 φησὶ C E : om. A
 23 φησὶ M P Mus : φησὶν A : φη(σί) C E B : om. Eust. : φασὶ Schweighäuser

- φοροῦντες καὶ ἀνθιναῖς ἐσθῆσι χρώμενοι καὶ μετὰ γυναικῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐξιόντες ἐπὶ ζευγῶν ὀχούμενοι. περὶ μὲν οὖν ἔθνων καὶ πόλεων τρυφῆς τοσαῦτα μνημονεύω. [38] περὶ δὲ τῶν κατ' ἄνδρα τάδ' ἤκουσα. Κτησίας ἐν τρίτῳ Περσικῶν (*FGrH* 688 F 1n)
- 5 καὶ πάντας μὲν φησι τοὺς βασιλεύσαντας τῆς Ἀσίας περὶ τρυφὴν σπουδάσαι, μάλιστα δὲ Νινύαν τὸν Νίνου καὶ Σεμιράμιδος υἱόν. καὶ οὗτος οὖν ἔνδον μένων καὶ τρυφῶν ὑπ' οὐδενὸς ἐωρᾶτο εἰ μὴ ὑπὸ τῶν εὐνούχων | καὶ τῶν ἰδίων γυναικῶν. τοιοῦτος δὲ ἦν καὶ 528f
- 10 Ἀναβαραξάρου. ὅτε δὴ οὖν Ἀρβάκης, εἰς τῶν ὑπ' αὐτὸν στρατηγῶν, Μῆδος γένος, διεπράξατο διὰ τινος τῶν εὐνούχων Σπαρამεΐζου θεάσασθαι Σαρδανάπαλλον καὶ μόλις αὐτῷ ἐπετράπη ἐκείνου <οὐκ> ἐβλήσαντος, ὥς εἰσελθὼν εἶδεν αὐτὸν ἐψιμυθιωμένον καὶ κεκοσμημένον γυναικιστὶ καὶ μετὰ τῶν παλλακίδων ξαίνοντα
- 15 πορφύραν || ἀναβάδην τε μετ' αὐτῶν καθήμενον, τὰς ὀφρῦς <...>, 529a
- γυναιχείαν δὲ στολὴν ἔχοντα καὶ κατεξυρηνμένον τὸν πώγωνα καὶ κατακεκισηρισμένον — ἦν δὲ καὶ γάλακτος λευκότερος καὶ ὑπεγέγραπτο τοὺς ὀφθαλμούς — ἐπεὶ δὲ καὶ προσεῖδε τὸν Ἀρβάκην τὰ λευκὰ ἐπαναβαλὼν τοῖν ὀφθαλμοῖν, οἱ μὲν πολλοί, ὧν ἐστὶ καὶ
- 20 Δοῦρις (*FGrH* 76 F 42), ἱστοροῦσιν ὑπὸ τούτου ἀγανακτήσαντος, εἰ τοιοῦτος αὐτῶν βασιλεύει, συγκεντηθέντα ἀποθανεῖν. Κτησίας (*FGrH* 688 F 1q) δὲ λέγει εἰς πόλεμον αὐτὸν καταστήναι καὶ ἀθροίσαντα πολλὴν στρατιάν καὶ καταλυθέντα | ὑπὸ τοῦ Ἀρβάκου 529b
- 25 ὕψος τεσσάρων πλέθρων, ἐφ' ἧς ἐπέθηκε χρυσᾶς κλίνας ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα καὶ ἴσας τραπέζας καὶ ταύτας χρυσᾶς. ἐποίησε δὲ ἐν τῇ πυρᾷ καὶ οἶκημα ἑκατόμπεδον ἐκ ξύλων, κἀνταῦθα κλίνας

528f–9a Eust. p. 1489.14–16 = i.156.6–8

4 τρίτῳ, i.e. γ' scripsi : τρίτῃ, i.e. γ' A || 6 Σεμιράμιδος C E B M P Mus et Euseb. : Σεμειράμιδος A || 10 Ἀρβάκης A C E : Ἀρσάκης C^s E^s || 13 <οὐκ> add. Kaibel | εἶδεν αὐτὸν ὁ Μῆδος A : ὁ Μῆδος (glossam) om. C E || 15 lac. indic. Casaubon : <ὑπογεγραμμένον> Kaibel || 18 προσεῖδε Casaubon : προσῖδεν A 19 ἐπαναβαλὼν Potter ex Clem.Al. Paid. 3.11.70 (ἐπαναβάλλοντα) : ἐπαναλαβὼν A | τοῖν ὀφθαλμοῖν Meineke : τῶν ὀφθαλμῶν Clem.Al. Poll. 2.60 : τοῖς ὀφθαλμοῖς A || 22 δὲ C E B M P Mus : om. A || 27 ἑκατόμπεδον Schweighäuser : ἑκατόνπεδον A : ἑκατόμποδον C E B | κἀνταῦθα A C E : fort. κἀν τούτῳ, vide infra

ὑπεστόρεσε καὶ κατεκλίθη ἐνταῦθα αὐτός τε μετὰ καὶ τῆς γυναι-
 κὸς αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακίδες ἐν ταῖς ἄλλαις κλίναις· τοὺς γὰρ
 529c τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας ὁρῶν τὰ πράγματα κακούμενα
 προπεπτόμφει εἰς Νίνον | πρὸς τὸν ἐκεῖ βασιλέα δοὺς αὐτοῖς
 τρισχίλια χρυσοῦ τάλαντα. ἐπεστέγασε δὲ τὸ οἶκημα δοκοῖς 5
 μεγάλαις τε καὶ παχείαις, ἔπειτα ἐν κύκλῳ περιέθηκε πολλὰ ξύλα
 καὶ παχέα, ὥστε μὴ εἶναι ἔξοδον. ἐνταῦθα ἐπέθηκε μὲν χρυσοῦ
 μυριάδας χιλιάς, ἀργυρίου δὲ μυρίας μυριάδας ταλάντων καὶ
 ἱμάτια καὶ πορφύρας καὶ στολὰς παντοδαπὰς. ἔπειτα ὑφάψαι
 ἐκέλευε τὴν πυράν· καὶ ἐκαίετο πεντεκαίδεκα ἡμέρας. οἱ δὲ 10
 ἐθαύμαζον ὁρῶντες τὸν καπνὸν καὶ ἐδόκουν αὐτὸν θυσίας ἐπιτε-
 529d λεῖν· ταῦτα | δὲ μόνον ἤδесαν οἱ εὐνοῦχοι. ὁ μὲν οὖν Σαρδανάπαλ-
 λος ἐκτόπως ἡδυπαθήσας ὡς ἐνὴν γενναίως ἐτελεύτησε. [39]
 Κλέαρχος (fr. 51d Wehrli) δὲ περὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως διηγού-
 μενος ὅτι τοῖς αὐτῷ πορίσασιν ἡδύ τι βρῶμα ἄθλα ἐτίθει νοῦν οὐκ 15
 ἔχων· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὁ λεγόμενος, οἶμαι, Διὸς ἅμα καὶ βασιλέως
 ἐγκέφαλος· ὅθεν ὁ πάντων εὐδαιμονέστατος Σαρδανάπαλλος, ὁ
 παρ' ὅλον τὸν βίον τιμήσας τὰς ἀπολαύσεις, καὶ τελευτήσας
 529e δεῖκνυσιν ἐν τῷ τοῦ μνήματος τύπῳ τοῖς δακτύλοις οἴου καταγέ-
 λωτός ἐστιν | ἄξια τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, οὐκ ἄξια ὄντα 20
 ψόφου δακτύλων ὃν πεποιήται ποιούμενος δις ἐν χορῷ <...> ἢ περὶ
 τὰ λοιπὰ σπουδῇ. φαίνεται οὖν οὐκ ἄπρακτος γενόμενος Σαρδανά-
 παλλος· καὶ γὰρ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ τῷ μνήματι· Σαρδανάπαλ-
 λος Ἀνακυνδαράξῃ Ἀγχιάλῃ ἔδειμε καὶ Ταρσὸν μιῇ ἡμέρῃ,
 ἀλλὰ νῦν τέθνηκεν. Ἀμύντας δὲ ἐν τρίτῳ Σταθμῶν (FGrH 122 F 2) 25
 ἐν τῇ Νίνῳ φησὶν εἶναι χῶμα ὑψηλόν, ὅπερ κατασπάσαι Κύρον ἐν
 τῇ πολιορκίᾳ ἀντιχωννύντα τῇ πόλει· λέγεσθαι δὲ τὸ χῶμα τοῦτ'
 529f εἶναι Σαρδανανάλλου τοῦ βασιλεύσαντος | Νίνου, ἐφ' οὗ καὶ
 ἐπιγεγράφθαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ Χαλδαῖκοῖς γράμμασιν ὃ μετενεγ-
 κεῖν Χοιρίλον ἔμμετρον ποιήσαντα, εἶναι δὲ τοῦτο· ἐγὼ δὲ ἐβασί- 30
 λευσα καὶ ἄχρι ἐώρων τοῦ ἡλίου φῶς ἔπιον, ἔφαγον, ἡφροδισίασα,

1 ἐνταῦθα A : om. C E : ἐν ταύταις Kaibel || 4 προπεπτόμφει A : πεπτόμφει C
 E : προ(ε)πεπτόμφει Jacoby | Νίνον vel Νῖνον A C E : Παφλαγονίαν Euseb.
 9 ἱμάτια καὶ πορφύρας καὶ στολὰς A : ἱμάτια, πορφύρας καὶ στολὰς C E :
 fort. ἱμάτια πορφυρᾶ καὶ στολὰς vel ἱμάτια καὶ πορφυρᾶς στολὰς
 10 ἡμέρας C E : ἡμέρας A || 15 οὐκ A C E : om. 12.514e, del. Müller || 21 lac.
 stat. Wehrli || 31 <τό> φῶς Kaibel

- εἰδὼς τὸν τε χρόνον ὄντα || βραχὺν δὲ ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ 530a
 τοῦτον πολλὰς ἔχοντα μεταβολὰς καὶ κακοπαθείας, καὶ ὦν ἂν
 καταλίπω ἀγαθῶν ἄλλοι ἔξουσιν τὰς ἀπολαύσεις· διὸ καὶ γὰρ ἡμέραν
 οὐδεμίαν παρέλιπον τοῦτο ποιῶν. Κλείταρχος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ
 5 τῶν Περί Ἀλέξανδρον (*FGrH* 137 F 2) γήρᾳ τελευτήσαι φησι
 Σαρδανάπαλλον μετὰ τὴν ἀπόπτωσιν τῆς Σύρων ἀρχῆς. | Ἀριστό- 530b
 βουλος (*FGrH* 139 F 9a) δ', ἐν Ἀγχιάλῃ, ἣν ἐδείματο, φησί, Σαρδα-
 νάπαλλος, Ἀλέξανδρος ἀναβαίνων εἰς Πέρσας κατεστρατοπεδεύ-
 σατο. καὶ ἦν οὐ πόρρω τὸ τοῦ Σαρδαναπάλλου μνημεῖον, ἐφ' οὗ
 10 ἐστάναι τύπον λίθινον συμβεβληκότα τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦς
 δακτύλους, ὡς ἂν ἀποκροτοῦντα, ἐπιγεγράφθαι δ' αὐτῷ Ἀσσυρίοις
 γράμμασι· Σαρδανάπαλλος Ἀνακυνδaráξω παῖς Ἀγχιάλῃν καὶ
 Ταρσὸν ἐδειμεν ἡμέρῃ μιᾷ. ἔσθιε, πίνε, | παῖζε· ὡς τᾶλλα τοῦτου 530c
 οὐκ ἄξια (τοῦ ἀποκροτήματος ἔοικε λέγειν). [40] οὐ μόνος δὲ ὁ
 15 Σαρδανάπαλλος διετέθρυπτο ἀλλὰ καὶ Ἀνδρόκοττος ὁ Φρύξ· καὶ
 γὰρ οὗτος ἐνεδύετο ἀνθινὴν ἐσθῆτα καὶ γυναικὸς εὐπρεπέστερον
 ἐκοσμεῖτο, ὡς Μνασέας φησὶν ἐν τρίτῳ Εὐρώπης (fr. 14, *FHG*
 iii.152 = fr. 5 Cappelletto). Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ Βίων (fr. 53
 Wehrli) Σάγαριν φησι τὸν Μαριανδυνὸν ὑπὸ τρυφῆς σιτεῖσθαι μὲν
 20 μέχρι γήρως ἐκ τοῦ τῆς τιτθῆς στόματος, ἵνα μὴ μασώμενος
 πονέσειεν, οὐ πώποτε δὲ τὴν χεῖρα κατωτέρω | τοῦ ὀμφαλοῦ 530d
 προενέγκασθαι· διὸ καὶ Ἀριστοτέλης (test. 51b Düring) Ξενοκρά-
 την τὸν Χαλκηδόνιον (fr. 68 Isnarde Parente) σκώπτων ὅτι οὐρῶν
 οὐ προσήγε τὴν χεῖρα τῷ αἰδοίῳ ἔλεγε·
- 25 χεῖρες μὲν ἀγναί, φρήν δ' ἔχει μίασμά τι. (*E. Hipp.* 317)

Κτησίας (*FGrH* 688 F 6) δὲ ἰστορεῖ Ἄνναρον τὸν βασιλέως ὑπαρχον
 καὶ τῆς Βαβυλωνίας δυναστεύσαντα στολῇ χρῆσθαι γυναικεῖα καὶ
 κόσμῳ, καὶ ὅτι βασιλέως δούλῳ ὄντι αὐτῷ εἰς τὸ δεῖπνον εἰσῆσαν

530b–c Eust. p. 1602.17 = i.305.41–2 | 530b–c Str. 14.672

11 ἀποκροτοῦντα Niese ex Str., cf. ἀποκροτήματος infra : ἐπικροτοῦντα A C
 E || 12 Ἀνακυνδaráξω M P Mus, cf. 8.335f, 12.529e et Str. : Ἀνακυνδaráξου A
 C E || 13 μιᾷ A C E : μιῇ P Mus et Str. ~ St.Byz. α 53 || 14 τοῦ ἀποκροτήματος
 ἔοικε λέγειν A : ἔοικε δὲ λέγειν τοῦ ἀποκροτήματος C E : τοῦ ἀποκροτήματος
 Str. ~ St.Byz. α 53 : del. (glossam) Jacoby || 16 ἐνεδύετο Kaibel : ἐνεδύσατο A :
 ἐνεδέδυτο C E || 21 κατωτέρω C E : κατώτερον A || 25 δ' C E B M P Mus et
 Eur. : δὲ A | μίασμά τι C E B et Eur. : μιάσματα A

530e πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ψάλλουσαι καὶ ἄδουσαι γυναῖκες· ἔψαλλον
δὲ αὐταὶ καὶ ἡδὸν ἐκείνου δειπνοῦντος. | Φοῖνιξ δ' ὁ Κολοφώνιος
ποιητὴς περὶ Νίνου λέγων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἰάμβων (fr. 1,
pp. 231–2 Powell) φησίν·

ἀνὴρ Νίνος τις ἐγένεθ', ὡς ἐγὼ κλύω, 5
Ἀσσύριος, ὅστις εἶχε χρυσίου πόντον,
τάλαντα πολλῷ πλέονα Κασπίης ψάμμου,
ὃς οὐκ ἴδ' ἀστέρ' † οὐδιζωνεδιζητο †
οὐ πὰρ μάχοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν, 5
ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ ψάων· 10
οὐ μυθιήτης, οὐ δικασπόλος κείνος·
οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμιθρῆσαι, |
530f ἀλλ' ἦν ἄριστος ἐσθίειν τε καὶ πίνειν 10
κῆρᾶν, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ πετρῶν ὥθει.
ὥς δ' ἀπέθαν' ὠνήρ, πᾶσι κατέλιπε ῥῆσιν 15
ᾧκου Νίνος νῦν ἐστὶ καὶ τὸ σῆμ' ἄδει·
“ἄκουσον, εἴτ' Ἀσσύριος εἴτε καὶ Μῆδος
εἷς ἢ Κοραξὸς ἢ 'πὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
Ἰνδὸς κομήτης· οὐ γὰρ ἀλλὰ κηρύσσω· 15
ἐγὼ Νίνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα,
νῦν δ' οὐκέτ' οὐδέν, ἀλλὰ γῇ πεποιήμαι· 20
ἔχω δ' ὁκόσον ἔδαισα χῶκόσ' ἦεῖσα
χῶκόσσ' ἐράσθην,
τὰ δ' ὄλβι' ἡμέων δῆλοι συνελθόντες || 20
531a φέρουσιν ὥσπερ ὦμόν ῥιπον αἶ Βάκχαι· 25
ἐγὼ δ' ἐς Αἶδην οὔτε χρυσὸν οὔθ' ἵππον
οὔτ' ἀργυρὴν ἄμαξαν ὠχόμην ἔλκων·
σποδὸς δὲ πολλὴ χῶ μιτρηφόρος κείμεαι.”

530e Eust. p. 1484.16–18 = i.149.1–3 | 531a–e cf. Ael. VH 7.2

1 ψάλλουσαι καὶ ἄδουσαι (glossam) del. Kaibel || 5 ἐγένεθ' M^s P Mus :
ἐγένετο A | κλύω A : 'κούω Meineke || 6 χρυσίου C E B Mus : χρυσείου A
7 τάλαντα πολλῷ] † ταλλα πολλον † A : τάλαντα εἶχε πολλῷ C E Eust.
πλέονα A : πλείονα C E Eust. : πλεῦνα Meineke || 11 μυθιήτης Schweig-
häuser (μυθιητής scripsit) : † μυθητητής † A : μῆ θυητής M P Mus : μυθήθη C
E || 19 Ἰνδὸς A : Σινδὸς Schweighäuser || 22 ὁκόσον C E : ὁκόσσον A | ἔδαισα
A : ἔδεσα C E : ἔπαισα Kaibel | χῶκόσ' Naeke, cf. C E ὁκόσον infra : χωκόσσ'
A || 26 Αἶδην A C E : Αἶδην Musurus || 28 πολλή A : πελλή Meineke

- [41] Θεόπομπος δ' ἐν πεντεκαίδεκάτῃ Φιλιππικῶν Ἱστοριῶν (FGrH 115 F 114) Στράτονα φησι τὸν Σιδωνίων βασιλέα ὑπερβαλεῖν ἡδυπαθείᾳ καὶ τρυφῇ πάντας ἀνθρώπους· οἶα γὰρ τοὺς Φαίακας Ὅμηρος (e.g. *Od.* 7.136-7; 8.71-3) ποιεῖν μεμυθολόγηκεν
 5 ἐορτάζοντας καὶ πίνοντας καὶ κιθαρωδῶν καὶ ῥαψωδῶν ἀκροωμένους, τοιαῦτα | καὶ ὁ Στράτων διετέλει ποιῶν πολὺν χρόνον. καὶ 531b
 τοσοῦτῳ μᾶλλον ἐκείνων παρακεκινήκει πρὸς τὰς ἡδονάς, ὅσον οἱ μὲν Φαίακες, ὡς φησιν Ὅμηρος, μετὰ τῶν οἰκείων γυναικῶν καὶ θυγατέρων ἐποιοῦντο τοὺς πότους, ὁ δὲ Στράτων μετ' αὐλητρίδων
 10 καὶ ψαλτριῶν καὶ κιθαριστριῶν κατεσκεύαστο τὰς συνουσίας. καὶ μετεπέμπετο πολλὰς μὲν ἑταίρας ἐκ Πελοποννήσου, πολλὰς δὲ μουσουργοὺς ἐξ Ἰωνίας, ἐτέρας δὲ παιδίσκας ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, τὰς μὲν ὠδικάς, τὰς δὲ ὀρχηστρικές· | ὧν εἴθιστο μετὰ τῶν 531c
 φίλων ἀγῶνας τιθέναι καὶ μεθ' ὧν συνουσιάζων διέτριβε, χαίρων μὲν τῷ βίῳ τῷ τοιοῦτῳ καὶ δοῦλος ὧν φύσει τῶν ἡδονῶν, ἔτι δὲ μᾶλλον πρὸς τὸν Νικοκλέα φιλοτιμούμενος· ἐτύγχανον γὰρ ὑπερφιλοτίμως ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους καὶ σπουδάζων ἑκάτερος αὐτὸς ἥδιον καὶ ῥαθυμότερον ποιεῖσθαι τὸν βίον· οἱ γε προῆλθον εἰς τοσαύτην ἄμιλλαν, ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν, ὥστε πυνθανόμενοι
 20 παρὰ τῶν ἀφικνουμένων τὰς τε παρασκευὰς τῶν οἰκιῶν καὶ τὰς πολυτελείας | τῶν θυσιῶν τὰς παρ' ἑκατέρῳ γινομένης ἐφιλονίκουν 531d
 ὑπερβαλέσθαι τοῖς τοιοῦτοις ἀλλήλους. ἐσπουδάζον δὲ δοκεῖν εὐδαίμονες εἶναι καὶ μακαριστοί· οὐ μὲν περὶ γε τὴν τοῦ βίου τελευτὴν διητυύχησαν, ἀλλ' ἀμφοτέροι βιαίῳ θανάτῳ διεφθάρησαν. Ἀναξιμένης δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Βασιλέων Μεταλλαγαί (FGrH 72 F 18) περὶ τοῦ Στράτωνος τὰ αὐτὰ ἱστορήσας διημιλλῆσθαι φησιν αὐτὸν Νικοκλεῖ τῷ τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνος | βασιλεύσαντι ἐσπουδαχότι περὶ τρυφὴν καὶ ἀσέλγειαν, ἀποθανεῖν 531e
 25 τ' ἀμφοτέρους βιαίως. [42] ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν
 30 Θεόπομπος (FGrH 115 F 31) περὶ Φιλίππου λέγων φησί· καὶ

2 Σιδωνίων Schweighäuser : Σιδώνιον A : Σιδώνιος (structura mutata) C E et Ael. || 2-3 ὑπερβαλεῖν Kaibel : ὑπερβάλλειν A : ὑπερέβαλεν (structura mutata) C : ὑπερέβαλ¹ (structura mutata) E : ὑπερβαλέσθαι Ael. || 7 ὅσον Kaibel, ducente Schweighäuser (ὅσω), cf. C E πλὴν ὅσον (narratione breviate) : ὅθεν A : ὥς τε Musurus || 10 κατεσκεύαστο A, cf. εἴθιστο infra : κατεσκευάσατο B : κατεσκευάζετο Kaibel || 15 μὲν καὶ A : καὶ delevi : μὲν καὶ <αὐτὸς> et καὶ infra del. Kaibel || 21 ἐφιλονίκουν Kaibel : ἐφιλονέικουν A 22 ὑπερβαλέσθαι Ael. : ὑπερβάλλεσθαι A

- τριταίος εἰς Ὀνόκαρσιν ἀφικνεῖται, χωρίον τι τῆς Θράκης ἄλσος
 ἔχον πολὺ κατεσκευασμένον καλῶς καὶ πρὸς τὸ ἐνδαιτηθῆναι
 κεχαρισμένον ἄλλως τε καὶ τὴν θερινὴν ὥραν· ἦν γὰρ καὶ τῶν ὑπὸ
 Κότυος προκριθέντων, ὃς ἀπάντων τῶν βασιλέων τῶν ἐν τῇ
 531f Θράκῃ γεγενημένων μάλιστα πρὸς ἡδυπαθείας καὶ τρυφᾶς 5
 ὥρμησε, καὶ περιιών | τὴν χώραν ὅπου κατῖδοι τόπους δένδρεσι
 συσχείους καὶ καταρρύτους ὕδασι, τούτους κατεσκεύασεν ἐστιατό-
 ρια· καὶ φοιτῶν εἰς ἐκάστους ὁπότε τύχοι θυσίας τε τοῖς θεοῖς
 ἐποιεῖτο καὶ συνῆν μετὰ τῶν ὑπάρχων, εὐδαίμων καὶ μακαριστός
 ὢν ἕως εἰς Ἀθηνᾶν βλασφημεῖν καὶ πλημμελεῖν ἐπεχείρησε. 10
 διηγεῖται τε ἐξῆς ὁ συγγραφεὺς ὅτι δειπνον κατεσκεύασεν ὁ Κότυς
 ὡς γαμουμένης αὐτῷ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ θάλαμον κατασκευάσας
 532a ἀνέμενε μεθύων τὴν θεόν. ἥδη δ' ἔκφρων γενόμενος ἔπεμπέ || τινὰ 15
 τῶν δορυφόρων ὀψόμενον εἰ παραγέγονεν ἢ θεὸς εἰς τὸν θάλαμον.
 ἀφικομένου δὲ ἐκείνου καὶ εἰπόντος μηδένα εἶναι ἐν τῷ θαλάμῳ 15
 τοξεύσας τοῦτον ἀπέκτεινε καὶ ἄλλον δεύτερον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἕως
 ὁ τρίτος συνεῖς παραγενομένην ἔφη πάλαι τὴν θεὸν αὐτὸν ἀναμέ-
 νειν. ὁ δὲ βασιλεὺς οὗτός ποτε καὶ ζηλοτυπήσας τὴν αὐτοῦ
 γυναῖκα ταῖς αὐτοῦ χερσὶν ἀνέτεμε τὴν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν
 αἰδοίων ἀρξάμενος. [43] ἐν δὲ τῇ τρισκαίδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν 20
 532b (Theopomp. FGrH 115 F 105) περὶ Χαβρίου τοῦ Ἀθηναίου | ἱστορῶν
 φησιν· οὐ δυνάμενος δὲ ζῆν ἐν τῇ πόλει τὰ μὲν διὰ τὴν ἀσέλγειαν
 καὶ τὴν πολυτέλειαν τὴν αὐτοῦ τὴν περὶ τὸν βίον, τὰ δὲ διὰ τοὺς
 Ἀθηναίους· ἅπασι γὰρ εἰσι χαλεποί· διὸ καὶ εἶλοντο αὐτῶν οἱ
 ἐνδοξοὶ ἔξω τῆς πόλεως καταβιοῦν, Ἰφικράτης μὲν ἐν Θράκῃ, 25
 Κόνων δ' ἐν Κύπρῳ, Τιμόθεος δ' ἐν Λέσβῳ, Χάρης δ' ἐν Σιγείῳ,

532a Eust. p. 1258.42–4 = IV.577.23–578.1

2 ἐνδαιτηθῆναι Meineke : διαιτηθῆναι A || 7–8 ἐστιατόρια C E M P Mus :
 ἱστιατόρια A || 10 τὴν Ἀθηνᾶν A : τὴν om. C E || 17 παραγενομένην Kaibel :
 παραγεόμενος A C E || 19 τὴν ἄνθρωπον A C E Eust. : fort. ut glossa
 delenda || 21 Χαβρίου τοῦ Ἀθηναίου M P Mus : Χαβρίου τοῦ Ἀθηναίων A :
 Χαβρίας ὁ Ἀθηναῖος (structura mutata) C E : Χαβρίου τοῦ Ἀθηναίων
 <στρατηγοῦ> Kaibel || 23 διὰ τὴν πολυτέλειαν A : διὰ deleui || 24 χαλεποί
 <τοῖς εὐδοχιμοῦσι> Meineke, cf. Nep. Chabr. 3.3 *libenter de iis detrahant, quos
 eminere videant altius* || 25 ἐνδοξοὶ <πάντες> vel <σχεδὸν ἅπαντες> Jacoby, cf.
 Nep. Chabr. 3.4 *sed omnes fere principes fecerunt idem* || 26 Σιγείῳ C E M P
 Mus : Σιγίῳ A

καὶ αὐτὸς ὁ Χαβρίας ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ περὶ τοῦ Χάρητος ἐν τῇ
πέμπτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ (Theomp. *FGrH* 115 F 213) φησι·
Χάρητός τε νωθοῦ τε ὄντος καὶ βραδέος, | καίτοι γε καὶ πρὸς 532c
τρυφῇ ἤδη ζῶντος· ὅς γε περιήγετο στρατευόμενος αὐλητρίδας
5 καὶ ψαλτρίας καὶ πεζᾶς ἑταίρας, καὶ τῶν χρημάτων τῶν εἰσφερο-
μένων εἰς τὸν πόλεμον τὰ μὲν εἰς ταύτην τὴν ὕβριν ἀνήλiske, τὰ δ'
αὐτοῦ κατέλειπεν Ἀθήνησι τοῖς τε λέγουσι καὶ τὰ ψηφίσματα
γράφουσι καὶ τῶν ιδιωτῶν τοῖς δικαζομένοις· ἐφ' οἷς ὁ δῆμος ὁ
10 τῶν Ἀθηναίων οὐδεπώποτε ἡγανάκτησεν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα καὶ
μᾶλλον αὐτὸν ἡγάπα. καὶ δικαίως· καὶ γὰρ αὐτοὶ τοῦτον τὸν |
τρόπον ἔζων, ὥστε τοὺς μὲν νέους ἐν τοῖς αὐλητρίδιοις καὶ παρὰ 532d
ταῖς ἑταίραις διατρίβειν, τοὺς δὲ μικρῷ ἐκείνων πρεσβυτέρους ἐν
πότοις <καὶ> κύβοις καὶ ταῖς τοιαύταις ἀσωτίαις, τὸν δὲ δῆμον
ἅπαντα πλείω καταναλίσκειν εἰς τὰς κοινὰς ἐστιάσεις καὶ κρεανο-
15 μίας ἥπερ εἰς τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν. ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ
τοῦ Θεοπόμπου συγγράμματι Περὶ τῶν ἐκ Δελφῶν Συληθέντων
Χρημάτων (*FGrH* 115 F 249), Χάρητι, φησί, τῷ Ἀθηναίῳ † διὰ
Λυσάνδρου † τάλαντα ἐξήχοντα, ἀφ' ὧν ἐδείπνισεν Ἀθηναίους | ἐν 532e
τῇ ἀγορᾷ θύσας τὰ ἐπινίκια τῆς γενομένης μάχης πρὸς τοὺς
20 Φιλίππου ξένους· ὧν ἡγείτο μὲν Ἀδαῖος ὁ Ἀλεκτροῦν ἐπικαλούμε-
νος, περὶ οὗ καὶ Ἡρακλείδης ὁ τῶν κωμωδῶν ποιητῆς (fr. 1)
μέμνηται οὕτως·

Ἀλεκτρούνα τὸν τοῦ Φιλίππου παραλαβὼν
ἄωρὶ κοκκύζοντα καὶ πλανώμενον
25 κατέκοψεν· οὐ γὰρ εἶχεν οὐδέπω λόφον.
ἕνα κατακόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισε
Χάρης Ἀθηναίων τόθ'· ὥς γενναῖος ἦν. |

5

532d-e Eust. p. 1479.34-8 = i.142.9-14

3 καίτοι γε A : καὶ τι Wilamowitz || 7 κατέλειπεν Cobet : κατέλειπε C E :
κατέλειπεν A || 9-10 καὶ μᾶλλον αὐτὸν ἡγάπα τῶν πολιτῶν A : τῶν πολιτῶν
delevi : καὶ μάλιστ' αὐτὸν ἡγάπα τῶν πολιτῶν Kaibel || 11 καὶ A, cf. 12.527a
σὺν ταῖς ὀρχηστρίσι καὶ ταῖς αὐλητρίσι : om. C E : τοῖς et ταῖς fort. delenda
12 μικρῷ C E : μικρὸν A || 12-13 ἐν πότοις <καὶ> κύβοις Kaibel ex 12.527a ἐν
κύβοις καὶ πότοις : ἐν πότοις ἐν τε τοῖς κύβοις A : ἐν κύβοις C E : fort. ἐν
πότοις τε <καὶ> κύβοις || 17-18 διὰ Λυσάνδρου A : διαναλωθῆναι Schweig-
häuser : διαλυθῆναι Wichers || 20 ὁ C E : om. A || 21 ὁ Ἡρακλείδης A : ὁ om.
C E Eust. || 27 Ἀθηναίων A : Ἀθηναίους C E Eust.

- 532f τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Δοῦρις (FGrH 76 F 35). [44] Ἰδομενεὺς (FGrH 338 F 3) δέ φησι καὶ τοὺς Πεισιστρατίδας Ἰππῖαν καὶ Ἴππαρχον εὐρεῖν θαλίας καὶ κώμους· διὸ καὶ ἵππων καὶ ἐταίρων πολλῶν ἐπιπολάσαι τὸ πλῆθος παρ' αὐτοῖς· ὅθεν βαρεῖαν αὐτῶν γενέσθαι τὴν ἀρχήν. καίτοι ὁ πατὴρ αὐτῶν Πεισίστρατος μετρίως ἐχρήτο 5 ταῖς ἡδοναῖς, ὥστε οὐτ' ἐν τοῖς χωρίοις οὐτ' ἐν τοῖς κήποις
- 533a φύλακας ἐφίστατο, ὡς Θεόπομπος || ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ (FGrH 115 F 135), ἀλλ' εἶα τὸν βουλόμενον εἰσιόντα ἀπολαύειν καὶ λαμβάνειν ὧν δεηθείη· ὅπερ ὕστερον ἐποίησε καὶ Κίμων μιμησάμενος ἐκείνον. περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ ἱστορῶν ἐν τῇ 10 δεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν (FGrH 115 F 89) ὁ Θεόπομπος φησι· Κίμων ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς κήποις οὐδένα τοῦ καρποῦ καθίστα φύλακα, ὅπως οἱ βουλόμενοι τῶν πολιτῶν εἰσιόν-τες ὀπωρίζονται καὶ λαμβάνωσιν εἴ τινος δέοιντο τῶν ἐν τοῖς
- 533b χωρίοις. | ἔπειτα τὴν οἰκίαν παρεῖχε κοινὴν ἅπασιν· καὶ δεῖπνον 15 ἀεὶ εὐτελὲς παρασκευάζεσθαι πολλοῖς ἀνθρώποις, καὶ τοὺς ἀπόρους προσιόντας τῶν Ἀθηναίων εἰσιόντας δειπνεῖν. ἐθεράπευε δὲ καὶ τοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν αὐτοῦ τι δεομένους, καὶ λέγουσιν ὡς περιήγετο μὲν ἀεὶ νεανίσκους δύο ἢ τρεῖς ἔχοντας κέρματα τοῦτοις τε διδόναι προσέταττεν, ὅποτε τις προσέλθοι αὐτοῦ δεόμε- 20 νος. καὶ φασὶ μὲν αὐτὸν καὶ εἰς ταφὴν εἰσφέρειν, ποιεῖν δὲ καὶ
- 533c τοῦτο πολλάκις, ὅποτε τῶν πολιτῶν τινα ἴδοι κακῶς | ἡμφιεσμέ- 25 νον, κελεύειν αὐτῷ μεταμφιένυσθαι τῶν νεανίσκων τινα τῶν συνακολουθούντων αὐτῷ. ἐκ δὴ τούτων ἀπάντων ηὐδοκίμει καὶ πρῶτος ἦν τῶν πολιτῶν. ὁ δὲ Πεισίστρατος καὶ ἐν πότει βαρὺς 25 ἐγένετο, ὅθεν καὶ τὸ Ἀθήνησι τοῦ Διονύσου πρόσωπον ἐκείνου τινὲς φασιν εἰκόνα. [45] Περικλέα δὲ τὸν Ὀλύμπιον φησιν

533b Eust. p. 1376.24–5 = IV.989.18–990.2

3 εὐρεῖν θαλίας καὶ κώμους A : εὐήμερεῖν θαλίαις καὶ κώμοις Jacoby ἐταίρων Meineke : ἐταιρῶν Casaubon : ἐτέρων A || 6 ὥστε vel ὥστ' A C E : ὅς γε Meineke | οὐτ'² ... οὐτ' scripsi : οὐδ' ... οὐδ' A : οὐδ' ... ἢ C E || 7 ἐφίστατο P Mus : ἐφίστα A C E : καθίστα Meineke, cf. infra || 16 ἀεὶ C E B M P Mus : αἰεὶ A || 17 προσιόντας τῶν Ἀθηναίων εἰσιόντας A : εἰσιόντας om. B : προσιόντας del. Kaibel, cf. Plut. *Cim.* 10 ἔφ' ὃ τῶν πενήτων ὁ βουλόμενος εἰσῆγει || 19 ἀεὶ C E B Eust. : αἰεὶ A : om. M P Mus || 20 αὐτοῦ A : αὐτῷ C E : αὐτοῦ <τι> Kaibel : του Wilamowitz || 25 πότοις Wilamowitz : πολλοῖς A C E || 26 ὅθεν scripsi : ὅπου A C E : ὅτου ("tum ἐκείνου fort. delendum") Kaibel

- Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ Περὶ Ἡδονῆς (fr. 59 Wehrli = fr. 43 Schütrumpf = Antisth. Socr. SSR V A 144 = FGrH 1004 F 7c) ὡς ἀπῆλλαξεν ἐκ τῆς οἰκίας τὴν γυναῖκα καὶ τὸν μεθ' ἡδονῆς βίον προείλετο ὥκει τε μετ' Ἀσπασίας | τῆς ἐκ Μεγάρων ἐταίρας καὶ τὸ 533d
- 5 πολὺ μέρος τῆς οὐσίας εἰς ταύτην κατανάλωσε. Θεμιστοκλῆς δὲ οὐπω Ἀθηναίων μεθυσκομένων οὐδ' ἐταίραις χρωμένων ἐκφανῶς τέθριππον ζεύξας ἐταιρίδων διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ πληθύοντος ἑωθινὸς ἤλασεν. ἀμφιβόλως δ' αὐτὸ εἴρηκεν Ἰδομενεύς (FGrH 338 F 4b), εἴτε ἐταίρας τέσσαρας συνυπέζευξεν ὡς ἵππους εἴτ' ἀνεβίβασεν 10 αὐτὰς ἐπὶ τὸ τέθριππον. Πόσις δ' ἐν τρίτῳ Μαγνητικῶν (FGrH 480 F 1) τὸν Θεμιστοκλέα φησὶν ἐν Μαγνησίᾳ τὴν στεφανηφόρον | ἀρχὴν ἀναλαβόντα θύσαι Ἀθηνᾶ καὶ τὴν ἑορτὴν Παναθηναία 533e ὀνομάσαι καὶ Διονύσῳ Χοοπότη θυσιάσαντα καὶ τὴν Χοῶν ἑορτὴν αὐτότῃ καταδείξαι. Κλέαρχος δὲ ἐν πρώτῳ Περὶ Φιλίας (fr. 17 Wehrli) τὸν Θεμιστοκλέα φησὶ τρίκλινον οἰκοδομησάμενον 15 περικαλλέστατον ἀγαπᾶν <ᾶν> ἔφησεν, εἰ τοῦτον φίλων πληρώσειε. [46] Χαμαιλέων δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ Περὶ Ἀνακρέοντος (fr. 36 Wehrli = fr. 39 Martano) προθεῖς τό· (Anacr. PMG 372)

- ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει
20 ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων,
τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν <φησι> τὸν | Ἀρτέμωνα διὰ τὸ 533f τρυφερῶς βιούντα περιφέρεισθαι ἐπὶ κλίνης· καὶ γὰρ Ἀνακρέων (PMG 388) αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφὴν ὁρμῆσαι φησιν ἐν τούτοις·
- 25 πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὥσιν καὶ ψιλὸν περὶ
πλευρῇσι βοός,
νεόπλυτον εἶλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλισι
κάθελοπόρνοισιν || ὀμιλέων ὁ πονηρὸς ὁ Ἀρτέμων, 5 534a
κίβδηλον εὐρίσκων βίον,

533e Eust. p. 1490.42–3 = i.157.46–158.2

8 ὁ Ἰδομενεύς A : ὁ om. C E || 9 τέσσαρας C E : τέτταρας A || 13 Χοοπότη Casaubon : Χοοπότη A || 16 <ᾶν> add. Kaibel || 21 <φησι> addidi || 25 ὥσιν A : ὥσι M P Mus || 27 νεόπλυτον C E : νεόπλουτον A : νήπλυτον Schoemann 28 κάθελοπόρνοισιν Kaibel, ducente Barnes (κῆθελοπόρνοισιν) : καὶ ἐθελοπόρνοισιν A C E | δ² A : del. Musurus

πολλά μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς αὐχένα, πολλά δ' ἐν τροχῷ,
 πολλά δ' ἐν † ὥτῳ † σκυτίνῳ μάστιγι θωμιχθεὶς, κόμην
 πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·
 νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων χρύσεια † φαρέων καθέρματα 10
 534b παῖς Κύκης καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην | φορεῖ 5
 γυναιξὶν αὐτῷ.

[47] περὶ δὲ τοῦ καλοῦ Ἀλκιβιάδου Σάτυρος (fr. 1, *FHG* iii.160 = fr. 20 Schorn) ἱστορῶν, λέγεται, φησὶν, ὅτι ἐν Ἰωνία μὲν ὦν Ἰώνων ἐφαίνετο τρυφερώτερος, ἐν Θήβαις δὲ σωμασκῶν καὶ γυμναζόμενος τῶν Θηβαίων αὐτῶν μᾶλλον Βοιωτίας, ἐν Θεσσαλίᾳ δὲ 10
 ἵπποτροφῶν καὶ ἡνιοχῶν τῶν Ἀλευαδῶν ἵππικώτερος, ἐν Σπάρτῃ δὲ καρτερίαν καὶ ἀφέλειαν ἐπιτηδεύων ἐνίκᾳ τοὺς Λάκωνας, ὑπερῆρε δὲ καὶ τὴν τῶν Θρακῶν ἀκρατοποσίαν. τὴν δὲ αὐτοῦ
 534c γυναικα πειρῶν ὥς ἕτερος | ἔπεμψεν αὐτῇ χιλίους Δαρεικούς. 15
 κάλλιστος δὲ ὦν τὴν μορφήν κόμην τε ἔτρεφεν ἐπὶ πολὺ τῆς 15
 ἡλικίας καὶ ὑποδήματα παρηλλαγμένα ἐφόρει, ἃ ἀπ' αὐτοῦ Ἀλκιβιάδεις καλεῖται. ὅτε δὲ χορηγοίη, πομπεύων ἐν πορφυρίδι εἰς τὸ θέατρον ἐθαυμάζετο οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν· διὸ καὶ Ἀντισθένης ὁ Σωκρατικός (*SSR* V A 198 = *FGrH* 1004 F 1) ὥς ἂν αὐτὸς αὐτόπτης γεγωνὶς ἰσχυρὸν αὐτὸν καὶ 20
 534d ἀνδρῶδη καὶ εὐπαίδευτον καὶ τολμηρὸν καὶ ὠραῖον ἐφ' ἡλικίας 20
 γενέσθαι φησὶν. εἰς | δὲ τὰς ἀποδημίας ὁπότε στέλλοιτο, τέσσαρσι τῶν συμμαχίδων πόλεων ὥσπερ θεραπεύειν ἐχρήτο· σκηνὴν μὲν γὰρ αὐτῷ Περσικὴν ἔπησσον Ἐφέσιοι, τροφήν δὲ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ Κεῖοι παρέιχον, ἱερεῖα δὲ παρίστασαν εἰς τὰς θυσίας καὶ 25

534b Eust. p. 1594.36–8 = i.295.1–3 | 534d Plut. *Alc.* 12.1

2 πολλά δ' ἐν † ὥτῳ † σκυτίνῳ A : πολλά δὲ νῶτῳ σκυθίνῳ M P : πολλάκις δὲ C E : πολλά δὲ νῶτον σκυτίνῳ Elmsley, Bergk || 4 φαρέων A : φορέων Bedrot || 8 Ἰώνων add. M P Mus : fort. τρυφερώτατος, i.e. τρυφερώ^τ pro τρυφερώτερος, i.e. τρυφερώ^τ || 12 ἀφέλειαν Hemsterhuis : ἀσφάλειαν A C E 13 ὑπερῆρε C E B : ὑπερῆρε A | ἀκρατοποσίαν C E : ἀκρατοπωσίαν A 17 Ἀλκιβιάδεις scripsi : Ἀλκιβιάδες A : Ἀλκιβιάδης C E | καλεῖται] fort. ἐκαλεῖτο || 18 εἰσιὼν εἰς τὸ θέατρον A C E : εἰσιὼν ut glossam del. Kaibel 20 ἂν, i.e. AN A C E : δῆ, i.e. ΔΗ Kaibel | γεγωνὶς τοῦ Ἀλκιβιάδου A : τοῦ Ἀλκιβιάδου (glossam) om. C E || 21 εὐπαίδευτον Dalechamps (*optimis institutis eruditum*) : ἀπαίδευτον A C E | ἡλικίας <πάσης> Kaibel, cf. Plut. 25 Κῖοι vel Κῖοι, i.e. Κεῖοι A C E : Χῖοι Casaubon, cf. Plut.

- κρεανομίας Κυζικηνοί, Λέσβιοι δὲ οἶνον παρείχον καὶ τὰ ἄλλα τὰ
 πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δαίταν. ἀφικόμενος δ' Ἀθήνησιν ἐξ Ὀλυμ-
 πίας δύο πίνακας ἀνέθηκεν, Ἀγλαοφώντος γραφήν· ὧν ὁ μὲν εἶχεν
 Ὀλυμπιάδα καὶ Πυθιάδα στεφανούσας αὐτόν, ἐν δὲ θατέρῳ |
 5 Νεμέα ἦν καθημένη καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς Ἀλκιβιάδης 534e
 καλλίων φαινόμενος τῶν γυναικείων προσώπων. καὶ στρατηγῶν
 δὲ ἔτι καλὸς εἶναι ἤθελεν· ἀσπίδα γοῦν εἶχεν ἐκ χρυσοῦ καὶ
 ἐλέφαντος πεποιημένην, ἐφ' ἧς ἦν ἐπίσημον Ἔρωσ κεραυνὸν
 ἡγκυλημένος. ἐπικωμάσας δὲ ποτε ὡς Ἄνυτον ἐραστὴν ὄντα καὶ
 10 πλούσιον συνεπικωμάζοντος αὐτῷ τῶν ἐταίρων ἐνὸς Θρασύλλου
 (τῶν πενήτων δ' οὗτος ἦν), προπιῶν τῷ Θρασύλλῳ τὰ ἡμίση τῶν
 ποτηρίων τῶν ἐπὶ τῷ κυλικίῳ προκειμένων ἐκέλευσε τοὺς |
 ἀκολούθους ἀποφέρειν πρὸς τὸν Θράσυλλον· εἶθ' οὕτω φιλοφρονη- 534f
 σάμενος τὸν Ἄνυτον ἀπηλλάσσετο. ὁ δὲ Ἄνυτος πάνυ ἐλευθερίως
 15 καὶ ἐρωτικῶς λεγόντων τινῶν ὡς ἀγνώμονα εἶη πεποιηκῶς
 Ἀλκιβιάδης, “οὐ μὰ Δί,” ἔφη, “ἀλλ' εὐγνωμονέστατα· ἔχων γὰρ
 ἐξουσίαν ἅπαντα λαβεῖν τὰ ἡμίση κατέλιπε.” [48] Λυσίας δὲ ὁ
 ῥήτωρ (fr. 8 Carey) περὶ τῆς τρυφῆς αὐτοῦ λέγων φησὶν· ἐκπλεύ-
 σαντες γὰρ κοινῇ Ἀξίохος καὶ Ἀλκιβιάδης εἰς Ἑλλήσποντον
 20 ἔγημαν ἐν Ἀβύδῳ δύο ὄντε Μεδοντιάδα || τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ 535a
 ξυνωκείτην. ἔπειτα αὐτοῖν γίνεται θυγάτηρ, ἣν οὐκ ἔφαντο
 δύνασθαι γινῶναι ὁποτέρου εἶη. ἐπεὶ δὲ ἦν ἀνδρὸς ὠραία, ξυνεκοι-
 μῶντο καὶ ταύτη, καὶ εἰ μὲν χρῶτο καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης, Ἀξίόχου
 ἔφασκεν εἶναι θυγατέρα· εἰ δὲ Ἀξίохος, Ἀλκιβιάδου. κεκωμώδηται
 25 δὲ καὶ ὑπὸ Εὐπόλιδος ὡς καὶ ἀκόλαστος πρὸς γυναίκας ἐν Κόλα-
 ξιν (fr. 171) οὕτως·

(Α.) Ἀλκιβιάδης ἐκ τῶν γυναικῶν ἐξίτω. | (Β.) τί ληρεῖς; 535b
 οὐκ οἶκαδ' ἐλθὼν τὴν σεαυτοῦ γυμνάσεις δάμαρτα;

καὶ Φερεκράτης (fr. 164) δέ φησιν·

6 τῶν γυναικείων προσώπων A C E : fort. τῶν γυναικῶν τὸ πρόσωπον
 7 fort. ἔτι <μᾶλλον> vel ἔτι καλλίων | χρυσοῦ C E : χρυσοῦ A || 12 κυλικίῳ
 M P Mus : κυλικίῳ A || 14 Ἄνυτον M P Mus : αὐτόν A || 16 εὐγνωμονέστατα·
 ἔχων γὰρ C E : εὐγνώμονα ἔχων A || 20 Μεδοντιάδα, i.e. -ΙΑΔΑ A C E :
 Μεδοντίδος (structura alia) 13.574d, ut hic Μεδοντίδα, i.e. -ΙΑΔ || 22 γινῶναι
 A C E : διαγινῶναι Kaibel || 24 ἔφασκεν A : fort. ἔφασκον || 25 καί² del.
 Meineke

οὐκ ὦν ἀνὴρ γὰρ Ἀλκιβιάδης, ὥς δοκεῖ,
ἀνὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστὶ νῦν.

ἐν Σπάρτῃ δὲ ὦν ἔφθειρε τὴν Ἁγίδος τοῦ βασιλέως γυναῖκα
Τιμαίαν· ἐπιπληττόντων δ' αὐτῷ τινων οὐκ ἀκρασίας ἔνεκεν
5 συνελθεῖν ἔφη ἀλλ' ἵνα ὁ γενόμενος ἐξ αὐτοῦ βασιλεύσῃ τε τῆς
Σπάρτης καὶ μηκέτι λέγωνται οἱ βασιλεῖς ἀφ' Ἡρακλέους ἀλλ'
535c ἀπ' Ἀλκιβιάδου. στρατηγῶν δὲ | συμπεριήγετο αὐτῷ τὴν τε
Λαΐδος τῆς Κορινθίας μητέρα Τιμάνδραν καὶ Θεοδότῃν τὴν
Ἀττικὴν ἐταίραν. [49] μετὰ δὲ τὴν φυγὴν κυρίους Ἀθηναίους
ποιήσας τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ πλείους τῶν πενταχισχιλίων 10
Πελοποννησίους λαβὼν ἀνέπεμψεν εἰς τὰς Ἀθήνας· κατιῶν τε
μετὰ ταῦτα εἰς τὴν πατρίδα ἐστεφάνωσε τὰς Ἀττικὰς τριήρεις
θαλλῶ καὶ μίτραις καὶ ταινίαις, καὶ ἀναψάμενος τὰς αἰχμαλώτους
ναῦς ἡκρωτηριασμένας εἰς διακοσίας ἱππαγωγούς τε ἄγων
535d σκύλων καὶ ὄπλων | Λακωνικῶν καὶ Πελοποννησιακῶν μεστὰς 15
εἰσέπλει. ἡ δὲ τριήρης ἐφ' ἧς αὐτὸς κατέπλει μέχρι μὲν τῶν
κλειθρῶν τοῦ Πειραιεῶς προέτρεχεν ἀλουργοῖς ἰστίοις. ὥς δ' ἐντὸς
ἦν καὶ τὰς κώπας ἔλαβον οἱ ἐρέται, Χρυσόγονος μὲν ἡῦλει τὸ
τριηρικὸν ἐνδεδυκῶς τὴν Πυθικὴν στολὴν, Καλλιπιδίδης δ' ὁ
τραγωδὸς ἐκέλευε τὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς στολὴν ἡμφιεσμένους· διὸ 20
καὶ χαριέντως εἶπέ τις· “οὔτ' ἂν δύο Λυσάνδρους ὑπήνεγκεν ἡ
Σπάρτη οὔτ' ἂν δύο Ἀλκιβιάδας Ἀθηναῖοι.” ἐμμεῖτο δὲ Ἀλκιβιάδης |
535e τὸν Πausανίου Μηδισμόν καὶ καθομιλῶν Φαρνάβαζον τὴν Περσι-
κὴν ἐνεδύετο στολὴν καὶ τὴν Περσικὴν ἔμαθε φωνήν, καθάπερ καὶ
Θεμιστοκλῆς. [50] Δοῦρις δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν 25
Ἱστορίων (FGrH 76 F 14), Πausανίας μὲν, φησὶν, ὁ τῶν Σπαρτια-
τῶν βασιλεὺς καταθέμενος τὸν πάτριον τρίβωνα τὴν Περσικὴν
ἐνεδύετο στολὴν. ὁ δὲ Σικελίας τύραννος Διονύσιος ξυστίδα καὶ
χρυσοῦν στέφανον † ἐπὶ περόνῃ μετελάμβανε τραγικόν †.

535c Eust. p. 1068.27 = III.876.20–1 | 535d Eust. p. 1083.27 = III.920.14–15
535d Eust. p. 214.1–2 = I.325.27–8 | 535d cf. Ael. VH 11.7

2 ἀνὴρ Blaydes : ἀνὴρ A C E || 17 προέτρεχεν C E : προσέτρεχεν A || 20 ἐπὶ
A C E : ἀπὸ Kaibel || 22 Ἀλκιβιάδης A : om. C E, fort. ut glossa delendum
24 ἐνεδύετο Meineke : ἐνεδύσατο A C E || 29 ἐπὶ περόνῃ A : <καὶ> ἐπι-
πόρημα Hullemann, cf. Phot. ξ 72 = Suda ξ 169 ξυστίς ... τραγικόν ἐνδυμα
ἐσκευοποιημένον καὶ ἔχον ἐπιπόρημα